

Universitatea Națională de Arte
George Enescu
Iași

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE
Universitatea Națională de Arte "George Enescu"

Str. Cuza Vodă 29,
700040, Iași, RO

T: 0040 232 / 212 549
F: 0040 232 / 212 551

rectorat@arteiasi.ro
www.arteiasi.ro

Școala Doctorală de Teatru Iași

**Conferința Școlilor Doctorale din
Universitatea Națională de Arte „George Enescu” Iași
(5-6 decembrie 2024)**

Secțiunea Școala Doctorală de Teatru

Cultură și creație. Cercetarea doctorală ca act cultural

De ceva timp, se vorbește tot mai insistent despre o (nouă) criză a culturii, una generată în special fie de un dezinteres manifest al tinerelor generații pentru ceva ce ele asociază unor paradigme definitiv depășite, fie de redefiniri ale „culturii” ce fac din aceasta o chestiune mai degrabă legată de entertainment decât de seriozitatea unui proces profund de formare personală.

În zonă artistică, o serie de întrebări revin astfel în atenție, comportând nuanțe noi: cât de mult (mai) depinde creația de cultura prealabilă a creatorului? În ce măsură reușim să identificăm un fundal cultural solid în spatele operelor de artă contemporane, fie ele provenind din sfera vizualului, a muzicii sau a artelor performative? Rămâne valabilă, în cazul artistului, exigența culturalității sau trebuie să acceptăm relaxarea până la disoluție a unui criteriu altădată esențial? Cât și cum afectează noile „culturi tehnologice” vechile „culturi umaniste” ce au stat la baza a ceea ce este azi Europa și spiritualitatea europeană?

Transferate în planul cercetării doctorale, astfel de întrebări își păstrează caracterul neliniștitor: reprezintă o cercetare doctorală din domeniul artistic (și) un act de cultură? Cât de intens ar trebui să adie aerul cultural printre paginile unei teze ajunse la final? Ce experiențe de tip cultural ar trebui să aibă, la modul ideal, un doctorand pe parcursul cercetării? Ce atitudini și ce activități de tip cultural ar trebui să promoveze conducătorii de doctorate în așa fel încât rezultatul colaborării lor cu doctoranzii să fie unul decis și în plan cultural? Există tensiuni, la nivelul unei comunități, între mediul academic și cel cultural, și, dacă da, cum ar putea fi descrise/ cuantificate/ atenuate aceste tensiuni? Este cercetătorul un „om de cultură” sau, fără să își dea seama, s-a transformat deja într-un tehnician, într-un

meșteșugar ce urmează anumite tipare, ritualuri prestabilite ce fac din demersurile sale acțiuni predictibile lipsite de spectaculozitatea unui act de creație?

În domeniul teatrului, cercetările evită să emită ambiția că reprezintă acte de cultură. Poate și pentru că majoritatea lor se derulează în contexte academice grevate de felurite rigori și condamnate din start la o anume nișare. Doctoratul-eveniment, spre exemplu, e o excepție, nu o regulă. Cartea-eveniment, rezultată dintr-o cercetare solidă, este și ea o raritate. Cei mai mulți dintre artiștii din afara Universității nu știu prea multe despre ce se petrece sau ce se cercetează în interiorul Universității, la fel cum, frecvent, și reciprocă este valabilă. Dacă spectacolul de teatru (încă) mai este privit ca un produs cultural, o teză de doctorat e destul de departe de o astfel de definiție.

E reflecția de tip cultural asupra unui subiect din domeniul teatral o condiție necesară cercetării? Sunt cu adevărat temele noastre – ale profesorilor conducători și ale doctoranzilor –relevante din punct de vedere cultural? Cum mai decidem ceea ce este relevant din punct de vedere cultural și ce nu? E relația profesor conducător – doctorand și o relație de tip cultural, angrenând comuniune spirituală, electivități ce depășesc limitele și limitările unei comunicări de tip instituțional, compatibilități rezultate din principii, convingeri, înclinații comune?

Propunem, așadar, colegilor profesori și doctoranzi o (auto)privire onestă, cu *filtru cultural*, asupra temelor pe care le cercetăm/ coordonăm și, totodată, o meditație asupra a ceea ce mai înțelegem prin „cultură” în interiorul unei Școli Doctorale din domeniul Artei.

Consiliul științific al conferinței: Prof.univ.dr. Călin Ciobotari, Prof.univ.dr. Anca Ciobotaru

**Conference of Doctoral Schools of
National University of Arts "George Enescu" Iasi
(December 5-6, 2024)
Doctoral School of Theater Section**

Culture and creation. Doctoral research as a cultural act

For some time, there has been a more and more persistent talk about a (new) crisis of culture, one generated in particular either by a manifest disinterest of the younger generations for something they associate with definitively outdated paradigms, or by redefinitions of "culture" that make this be a matter related to entertainment rather than to the seriousness of a deep personal training process.

In the artistic area, a series of questions thus come back into focus, bearing new nuances: how much does creation still depend on the previous culture of the creator? To what extent are we able to identify a solid cultural background behind contemporary works of art, be they from the sphere of the visual, musical or performing arts? Does the requirement of culture remain valid in the case of the artist, or do we have to accept the relaxation to the point of dissolution of a once essential criterion? How much and how do the new "technological cultures" affect the old "humanistic cultures" that were the basis of what is today's Europe and the European spirituality?

Transferred to the plane of doctoral research, such questions retain their unsettling character: is a doctoral research in the artistic field also an act of culture? How intensely should the cultural air blow between the pages of a finished thesis? What cultural experiences

should a doctoral student ideally have during their research? What cultural attitudes and activities should PhD supervisors promote in such a way that the outcome of their collaboration with PhD students is culturally decisive as well? Are there tensions, at the level of the community, between academic and cultural environments, and if so, how might these tensions be described/quantified/mitigated? Is the researcher a "man of culture" or, without realizing it, has he already turned into a technician, into a craftsman who follows certain patterns, predetermined rituals that turn his actions into predictable actions lacking the spectacularity of an act of creation?

In the field of theater, research avoids asserting the ambition that they represent acts of culture. Perhaps also because most of them take place in academic contexts burdened by various rigors and condemned from the start to a specific niche. The "event-doctorate", for example, is an exception, not a rule. The "event-book", resulting from solid research, is also a rarity. Most of the artists outside the University don't know much about what is going on or what is being researched inside the University, and the reverse is often true, as well. If the theater performance is (still) regarded as a cultural product, a doctoral thesis is quite far from such a definition.

Is cultural reflection on a subject in the theatrical field a necessary condition for research? Are our pursuits - of leading professors and doctoral students - really culturally relevant? How else do we decide what is culturally relevant and what is not? Is the lead professor - doctoral student relationship also a cultural one, involving spiritual communion, electives that exceed the limits and limitations of an institutional type of communication, compatibilities resulting from shared principles, convictions, inclinations?

Therefore, we propose to fellow professors and PhD students an honest (self) look, with a cultural filter, on the topics we research/coordinate and, at the same time, a meditation on what we still mean by "culture" within a Doctoral School in the field of Art.

Scientific council of the conference: Prof. univ. dr. Călin Ciobotari, Prof. univ. dr. Anca Ciobotaru

Keynote speaker prof.univ.dr. Octavian Saiu

Cercetare, cultură, cunoaștere: criza spiritului și calea către sine

Peste tot în lume, în universități mai mari sau mai mici, cercetarea a devenit mai importantă decât cunoașterea. Mult mai importantă. Cunoașterea este o călătorie fără sfârșit. Începutul ei? Pentru mulți dintre noi, s-a înfiripat din acele prime lecturi formative, din întâlniri cu profesori iluștri, din discuții aprinse cu colegi la fel de pasionați, din întrebări fără răspuns, din nevoia de a căuta esența a ceva ce pentru alții e total neinteresant. Astăzi, majoritatea proiectelor de cercetare cu șanse de a fi finanțate și premiate se supun unor șabloane previzibile și caută să rimeze cu tendințe deja validate. Dacă se îndreaptă spre ceva original, decantat într-un adevăr important, conține infinit mai puțin.

În teatru, în literatură, în muzică, în dans, în tot ce ține de miracolul spiritului uman revărsat asupra materiei, orice demers de cercetare autentică este un act de cunoaștere. Și, în acest sens nobil, un act de cultură. Nu pentru că își propune să fie, ci pentru că nu poate fi decât așa. Titlul de doctor în arte, atribuit uneori după criteriile aride ale lumii academice de azi, nu înseamnă finalul unui traseu care pornește de la o ipoteză și ajunge la o concluzie. În definiția lui cea mai nobilă, înseamnă încununarea unei aventuri de descoperire și autodescoperire, în care cultura se reflectă ca sens al existenței modelată de cunoaștere. O

cunoaștere mai presus de informații disponibile online, care transcende tot ce poate fi (re)configurat de industria deja gigantică a inteligenței artificiale. O cunoaștere pur umană și, doar așa, umanistă.

Această prezentare va adopta un ton aproape elegiac, dar în niciun caz nu va sugera un discurs reacționar. Este dedicată unui model de cercetare aproape dispărut, care nu se înscrie în tiparele de succes ale aplicațiilor pentru granturi naționale sau europene și nici în stereotipurile previzibile ale comisiilor menite să le acorde. Acel model ne amintește că studiile doctorale sunt mai degrabă o cale către sine decât garanția unui parcurs universitar. Sunt mai aproape de cunoaștere decât de recunoaștere și recunoașteri. Mai mult un act de cultură decât o formulă de a ști „din ce în ce mai mult” despre „din ce în ce mai puțin”, până la punctul „ideal” când s-a aflat aproape totul despre mai nimic. În teatru, pentru teatru, încă ne putem întoarce la un asemenea model și la sistemul lui de valori!

Octavian Saiu este profesor, cercetător și critic de teatru. Are un doctorat în studii teatrale și unul în literatură comparată. Predă la universități din România, Noua Zeelandă, Hong Kong, China, Japonia și Portugalia și a fost de două ori Visiting Fellow la University of London. A susținut conferințe și master-class-uri la numeroase alte universități din Europa, Asia, Africa, Orientul Mijlociu, precum și la Institutul Grotowski. A fost Moderatorul Conferințelor „Beckett at the Festival” din cadrul Programului Oficial al Festivalului Internațional de la Edinburgh, a moderat și a susținut conferințe la Olimpiada Teatrelor de la Wrocław – Capitală culturală europeană 2016 și de la Toga, Japonia, 2019. Din 2004 este moderatorul Conferințelor Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu. Este consultant al mai multor festivaluri din lume și Președinte al Asociației Internaționale a Liderilor din Teatru (IATL). Articolele și studiile sale au apărut în numeroase publicații naționale și internaționale. Este autorul volumelor: *În căutarea spațiului pierdut* (Nemira, 2008) / *In Search of Lost Space* (UNATC Press, 2010), *Beckett. Pur și simplu* (Paideia, 2009), *Fedra, de la Euripide la Racine, de la Seneca la Sarah Kane* (Paralela 45, 2010) / *Phèdre: de Euripide à Racine, de Seneca à Sarah Kane* (Lansman Editeur, 2022), *Ionescu/Ionesco: un veac de ambiguitate* (Paideia, 2011), *Posteritatea absurdului* (Paideia, 2012), *Teatrul e vis* (Paideia, 2013), *Hamlet și nebunia lumii* (Paideia, 2014) / *Hamlet and the Madness of the World* (Editura ICR, 2016), *Lecția, o meditație cu șapte teme* (Nemira, 2015), *Teatrul la persoana I* (Nemira, 2016), *Clipa ca imagine: teatru și fotografie* (Nemira (2017), *Efectul Tartuffe: fascinația teatrală a imposturii* (Paideia, 2018), *Durerea: Dincolo de teatru* (Nemira, 2020), *Arta de a fi spectator* (Nemira, 2021), *Farmecul banalității: un teatru de fiecare zi* (Nemira, 2022) A primit Premiul Criticii pentru carte de teatru în 2010 și Premiul UNITER pentru Critică de Teatru în 2013. În 2020, cu ocazia Zilei Culturii Naționale, Președintele României i-a conferit Ordinul Meritul Cultural în grad de Cavaler, iar în 2024 a fost distins cu Premiul de Onoare al Ministerului Culturii.

Prof.univ.dr.habil Aurelian Bălăiță, Universitatea Națională de Arte „George Enescu” Iași

Universitatea ca formă de cultură. Focus UNAGE

Comunicarea își propune să sublinieze legăturile profunde, până la suprapunere deplină, între mediul universitar și cel cultural în interiorul unei comunități. În ultimii ani, mai mult ca oricând, Universitatea Națională de Arte „George Enescu” Iași și-a asumat, pe lângă discursul instituțional academic, și un discurs cultural, foarte adecvat, credem, profilului multidisciplinar artistic al acestei Universități, dar și învățământului superior vocațional, în general. Prezentarea noastră va indica o serie de practici și metode pe care le

considerăm relevante pentru modul în care Universitatea poate și trebuie să devină un pol cultural.

Cuvinte cheie: universitate, cultură, educație, arte

The University as a Form of Culture. Focus on UNAGE

Our intervention aims emphasize the deep links, to the point of complete overlap, between the university environment and the cultural environment within a community. In recent years, more than ever, the National University of Arts „George Enescu” Iași has assumed, in addition to the academic institutional discourse, also a cultural discourse, very appropriate, we believe, to the artistic multidisciplinary profile of our University, but also to higher education vocational, in general. Our presentation will indicate a number of practices and methods that we consider relevant to how the University can and must become a cultural pole.

Keywords: university, culture, education, arts

Prof.univ.dr. Aurelian Bălăiță este, din 2020, rectorul Universității Naționale de Arte „George Enescu” Iași. Este actor și regizor, spectacolele sale, majoritatea în domeniul teatrului de animație, fiind premiate cu importante distincții naționale și internaționale. Este membru UNITER. În 2018 i-a fost conferit Premiul UNITEM pentru Cel mai bun spectacol pentru copii (*Omul de zăpadă care voia să se întâlnească cu soarele*). Autor al unor volume de referință în domeniul teatrului: *Arta teatrului de umbre* (2007), *Incursiune în teatrul de animație* (2007), *Scenarii pentru teatrul de animație* (2008) ș.a. și a numeroase studii publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate. În perioada 2016-2020 a fost directorul Școlii Doctorale de Teatru din Iași. Din 2013 este îndrumător de doctorate, dezvoltând direcțiile de cercetare Spectacologie și Teatologie.

aurelianbalaita@yahoo.com

Professor PhD Aurelian Bălăiță is, since 2020, the rector of the "George Enescu" National University of Arts Iași. He is an actor and director, his performances, mostly in the field of animated theater, have been awarded with important national and international distinctions. He is a UNITER member. In 2018, he was awarded the UNITEM Award for Best Children's Show (*The Snowman Who Wanted to Meet the Sun*). Author of reference volumes in the field of theater: *The Art of Shadow Theatre* (2007), *Incursions in the animation theater* (2007), *Scenarios for the animation theater* (2008) etc. and numerous studies published in specialized magazines from Romania and from abroad. In the years 2016-2020, he was the director of the Doctoral School of Theater in Iași. Since 2013, he has been a doctorate supervisor, developing the Theatre Studies and Theatrology research directions.

aurelianbalaita@yahoo.com

Prof.univ.dr. Anca-Maria Rusu, Universitatea Națională de Arte „George Enescu” Iași

Însemnări la capăt de drum

Tema propusă spre dezbateri aprinde, sau reaprinde, în mintea unui fost doctorand devenit îndrumător de doctorat, o serie de întrebări personale, care pe parcursul anilor și-au găsit răspunsuri de etapă. Ori și le-au complicat prin contextualizare, antrenând concepte și realități ce resemnifică isotopic noțiunea de cultură: spirit cultural (european), identitate culturală, criză culturală, cultură de masă, cultură de stradă, egalitarism cultural, progresism

subcultural, cultura spectacolului etc. Plecăm de la ideea că ceea ce numim cultură constituie un lung proces de selecție și de cernere, fiind (conform unei celebre definiții) ceea ce rămâne după ce totul a fost uitat. Plecând, apoi, de la convingerea încăpățânată că suntem ceea ce cunoaștem și că, prin cunoaștere, putem combate „mașina de descreierisit” (despre care vorbea Alfred Jarry), avansăm opinia că doar prin cultură putem accede la autonomia intelectuală, indispensabilă omului de cultură, cercetătorului. Și, pe cale de consecință, doctorandului. Vom puncta, din perspectiva experienței acumulate ca îndrumător de doctorat, câteva „condiții” necesare, pentru ca răspunsul la întrebarea „Este cercetarea doctorală un act cultural?” să fie afirmativ. Ca și răspunsul provocat de o a doua întrebare, direct legată de prima: Este o teză de doctorat un produs cultural?

Cuvinte cheie: cultură, cunoaștere, cercetare, autonomie intelectuală, produs cultural

Notes at the End of the Road

The topic proposed for debate ignites, or re-ignites, in the mind of a former doctoral student turned doctoral supervisor, a series of personal questions, which over the years have found their stage answers. Or they complicated them through contextualization, involving concepts and realities that isotopically redefine the notion of culture: cultural spirit (European), cultural identity, cultural crisis, mass culture, street culture, cultural egalitarianism, subcultural progressivism, performance culture etc. We start from the idea that what we call culture constitutes a long process of selection and sifting, being (according to a famous definition) what remains after everything has been forgotten. Starting, then, from the stubborn conviction that we are what we know and that, through knowledge, we can combat the "de-braining machine" (about which Alfred Jarry spoke), we advance the opinion that only through culture can we access the intellectual autonomy, indispensable to the man of culture, the researcher. And, by way of consequence, to the PhD student. We will point out, from the perspective of the accumulated experience as a doctoral supervisor, some necessary "conditions", so that the answer to the question "Is doctoral research a cultural act?" to be affirmative. Like the answer provoked by a second question, directly related to the first: Is a doctoral thesis a cultural product?

Keywords: culture, knowledge, research, intellectual autonomy, cultural product

Prof. univ. dr. Anca-Maria Rusu este membră a UNITER, a Uniunii Scriitorilor din România (Filiala Iași), a Asociației Internaționale a Criticilor de Teatru (Secția Română). A fost Director al Școlii Doctorale Teatru din UNAGE (2012-2016), Președinte al Comisiei de Etică a UNAGE (2017-2021), redactor-șef al Editurii Artes. A participat la numeroase manifestări științifice, la proiecte de cercetare și creație artistică, a publicat articole și studii în reviste de cultură sau de specialitate. A făcut și face parte din comisii de îndrumare permanentă a doctoranzilor din domeniul Teatrului și Artelor spectacolului, precum și din diverse Comisii de Susținere publică (în calitate de Referent oficial sau Președinte de comisie) în cadrul IOSUD-UNAGE, ori al altor facultăți de profil din țară. A primit o Medalie de bronz și o Medalie de aur la Technical – Scientific, Artistic and Literary Book Salon (EUROINVENT, 2011, 2015) și premiul Uniunii Scriitorilor din România (Filiala Iași, 2018) pentru Cartea de Teatru. În 2023, Universitatea de Arte Târgu Mureș i-a conferit Premiul pentru întreaga activitate. Este coautor (8 volume) și coautor și coordonator (3 volume), autor (7 volume). A îndrumat teze de doctorat pe teme de dramaturgie universală și română, spectacologie, arta actorului, pedagogie teatrală.

anca_maria_rusu@yahoo.com

Prof. Anca-Maria Rusu, PhD is a member of UNITER, the Romanian Writers' Union (Iași Branch), the International Association of Theater Critics (Romanian Section). She was the director of the Doctoral School of Theatre (2012-2016), President of the Ethics Commission of UNAGE (2017-2021), and editor-in-chief of Artes publishing house. She took part in numerous scientific events, research and artistic creation projects, she published articles and studies in cultural or specialized magazines. She was and is part of permanent guidance commissions for PhD students in the field of Theatre and Performing Arts, as well as in various Public Support Commissions (as official Referent or Commission President) of IOSUD UNAGE, or other specialized faculties in the country. She received a bronze medal and a gold medal at the Technical-Scientific, Artistic and Literary Book Salon (EUROINVENT, 2011, 2015) and the Romanian Writers' Union award (Iași Branch, 2018) for the Theatre Book. In 2023, Arts University Târgu Mureș awarded Anca Maria Rusu the Prize for entire activity. She is an author (7 volumes), a co-author (8 volumes), and co-author and coordinator (3 volumes). She supervised doctoral theses focusing on universal and Romanian dramaturgy, performance studies, the art of the actor, theatrical pedagogy.

anca_maria_rusu@yahoo.com

Prof. univ. dr. habil. Anca Doina Ciobotaaru, Universitatea Națională de Arte „George Enescu”

Drumul gândului către eveniment

Întrebările lansate în call-ul Conferinței ne provoacă să reflectăm nu doar asupra conținutului fiecărei teze în parte, ci și asupra relației comunității universitare cu cercetarea doctorală. Întrebările invocate pot declanșa neliniști, dacă uităm sensul profund al cercetării artistice (așa cum este definit la nivel internațional): îmbogățirea patrimoniului cultural. Există riscul rătăcirii? Își poate pierde doctorandul energia necesară căutării elementelor de noutate și utilitate, prin intermediul cărora își manifestă identitatea creativă și declanșează noi cercetări? Chiar dacă întrebările nasc noi întrebări, evenimentul cultural - centrat pe valorizarea unei cercetări doctorale, din domeniul „Teatru și artele spectacolului” (și nu numai) -, poate fi generat doar de realizarea unui parteneriat triadic: autorul/coordonatorul tezei, comunitate, editură; împlinirea drumului gândului către evenimentul cultural are, însă, nevoie și de un anumit tip de context, care implică existența unei culturi instituționale favorabile și o conștientizare a breslei cu privire la sensul cercetărilor doctorale, deopotrivă. Evenimentul are nevoie de conținut valoros și de receptori dispuși să analizeze și să valideze valoarea, în egală măsură. Astfel, apare un nou factor de influență – cel al criteriilor de priorizare -, manifest atât în comunitatea universitară (receptor principal), cât și în mediul editorial, ce poate îmbrăca forme subiective (de tipul relațiilor interumane sau al valorilor ce definesc cultura instituțională) și obiective (resursele financiare). În acest sens, propunem analiza a trei exemple, posibile studii de caz. Drumul de la teză la volum (accesibil și cunoscut publicului) poate cuprinde obstacole pe care doar determinarea autorului le poate depăși.

Cuvinte cheie: cercetare, cultură, educație, teatru

The Path of Thought to the Event

The questions posed in the call for the Conference challenge us to reflect not only on the content of each thesis but also on the relationship between the academic community and doctoral research. These questions can provoke unrest if we forget the profound purpose of artistic research (as defined internationally): enriching the cultural heritage. Is there a risk of losing one's way? Could a doctoral candidate lose the energy necessary to seek novelty and

utility - elements through which they manifest their creative identity and initiate new inquiries? Even if questions give rise to further questions, a cultural event - centered on valuing doctoral research in the field of "Theatre and Performing Arts" (and beyond) - can only be generated through the realization of a triadic partnership: the author/advisor of the thesis, the community, and the publisher. However, for the path of thought to culminate in a cultural event, a specific context is also needed. This context requires the presence of a supportive institutional culture and an awareness within the professional community regarding the purpose of doctoral research. The event requires valuable content and audiences willing to analyze and validate that value in equal measure. Thus, a new influencing factor arises: the criteria for prioritization - manifesting both within the academic community (as the primary audience) and the publishing sector. These criteria can take subjective forms (such as interpersonal relationships or values defining institutional culture) as well as objective forms (such as financial resources). In this regard, we propose analyzing three examples as potential case studies. The path from thesis to volume (accessible and known to the public) may include obstacles that only the author's determination can overcome.

Keywords: research, culture, education, theatre

Anca Doina Ciobotaru este îndrumător de doctorat, în cadrul IOSUD-UNAGE Iași – domeniul științific „Teatru și Artele Spectacolului”- din anul 2017; redactor coordonator al Revistei „Colocvii Teatrale” (din anul 2004), cadru didactic titular la programele de masterat „Artele Spectacolului” și licență (din anul 2001), actor-păpușar și realizator de spectacole pentru copii, inițiator al „Cercului de teatru destinat copiilor cu nevoi speciale” (1996). Președinte co-fondator al Asociației Art Civica - cu o misiune asumată în domeniul utilizării tehnicilor artistice (cu precădere ale celor teatrale) în beneficiul celor care doresc să se dezvolte personal și profesional, dar și în beneficiul celor care nu au acces la artă (2015). Contribuții științifice în domeniul istoriei teatrului de păpuși și al artelor spectacolului, al teatrului aplicat, pedagogiei artelor spectacolului și teatrologiei - bazate pe abordări inter și trans-disciplinare – cuprinse în volume (șase cărți de autor, coautoare a două volume), numeroase articole și conferințe (58 de articole și studii). Realizatoare de workshop-uri de utilizare a tehnicilor teatrale în educație, comunicare și dezvoltare personală și de spectacole de teatru de animație și teatru aplicat. Aceste activități de creație și cercetare artistică au determinat implicarea în diverse stagii de pregătire profesională (Improsport, Teatru Social) sau în proiecte din aceeași arie. Interese de cercetare: tehnici interpretative, structuri spectaculare, istoria artelor spectacolului – recuperarea memoriei culturale, antropologie și semiotică teatrală, antrenarea creativității - în artele spectacolului -, teatru aplicat.

ciobotaru_anca@yahoo.com

Anca Doina Ciobotaru is PhD Supervisor within the IOSUD-UNAGE Iași – scientific field "Theatre and Performing Arts" – since 2017; Coordinating Editor of the Colocvii Teatrale Journal (since 2004); tenured lecturer in the Master's programs "Performing Arts" and undergraduate programs (since 2001); actor, puppeteer, and creator of children's performances; founder of the "Theatre Circle for Children with Special Needs" (1996). Co-founder and President of the Art Civica Association, with a mission to utilize artistic techniques (especially theatre) for the benefit of those seeking personal and professional development, as well as for those with limited access to the arts (since 2015). Scientific contributions in the fields of the history of puppet theatre and performing arts, applied theatre, pedagogy of performing arts, and theatre studies, based on inter- and transdisciplinary approaches, published in books (six authored books, co-author of two volumes), numerous articles, and conferences (58 articles and studies). Facilitator of

workshops on the use of theatrical techniques in education, communication, and personal development, as well as creator of animated theatre and applied theatre performances. These artistic and research activities have led to involvement in various professional training programs (e.g., ImproSport, Social Theatre) and projects within the same domain. Research interests: interpretative techniques, performative structures, the history of performing arts – recovering cultural memory, anthropology and theatrical semiotics, creativity training in the performing arts, and applied theatre.

ciobotaru_anca@yahoo.com

Prof.univ.dr. habil Octavian Jighirgiu, Universitatea Națională de Arte „George Enescu” Iași

Cercetarea doctorală ca cercetare artistică

În contextul practicilor inter și trans-disciplinare din arta contemporană, s-a făcut remarcată tot mai mult o constantă a relației dintre actul artistic live și tehnologie, un parteneriat stimulat, generator de noi paradigme de gândire creativă, de formule hibride și inovatoare. Proiectul *Silent Cehov* și-a propus să dezbată organicitatea sau, din contră, artificialitatea acestei relaționări artistice cu totul speciale. Totodată, dincolo de dialogul între uman și tehnologic, scopul proiectului a fost acela de a investiga – prin intermediul cercetării artistice – particularitățile resemantizării unui text dramatic prin anularea verbalității. Procesul de lucru a presupus o analiză aprofundată a operei scrise, investigarea resorturilor ei intime și transformarea poveștii într-un scenariu nonverbal în care accentul să cadă pe tripleta enunțată de titlul piesei originale, *Trei surori*. În urma cercetării a rezultat *Silent Cehov*, performance prezentat la Centrul Internațional de Artă Contemporană - Baia Turcească din Iași și în două festivaluri dedicate mediului teatral independent: Underground (Arad) și Undercloud (București).

Cuvinte cheie: cercetare artistică, transdisciplinaritate, Cehov, tehnologie

Doctoral Research as Artistic Research

In the context of inter- and trans-disciplinary practices in contemporary art, a constant of the relationship between the live artistic act and technology has become increasingly noticeable, a stimulating partnership, generating new paradigms of creative thinking, hybrid and innovative formulas. The *Silent Cehov* project aimed to debate the organicity or, on the contrary, the artificiality of this very special artistic relationship. At the same time, beyond the dialogue between human and technology, the purpose of the project was to investigate - through artistic research - the particularities of the re-semanticization of a dramatic text by canceling verbatim. The work process involved an in-depth analysis of the written work, investigating its intimate features and transforming the story into a non-verbal script in which the focus falls on the triplet stated by the title of the original piece, *Three Sisters*. The result of the research was *Silent Cehov*, a performance presented at the International Center for Contemporary Art - Baia Turceasca in Iasi and in two festivals dedicated to the theatrical independent environment: Underground (Arad) and Undercloud (Bucharest).

Keywords: artistic research, transdisciplinarity, Chekhov, technology

Octavian Jighirgiu este dublu licențiat în Actorie (1996) și Regie Teatru (2011) al Universității Naționale de Arte „George Enescu” din Iași, iar din ianuarie 2009 este Doctor în domeniul Teatru. A realizat stagii de pregătire în cadrul International Theatre Institute, UNESCO Chair în 2001 și 2004. Are peste 60 de roluri interpretate pe scene profesioniste din

țară, precum: Theatrum Mundi (actualul Teatru Metropolis), Teatrul Mic și Teatrul „L.S.Bulandra” din București, Teatrul „Mihai Eminescu” din Botoșani, Teatrul Național „V.Alecsandri” și Ateneul Național din Iași. A regizat peste 35 de spectacole în teatre și în spații neconvenționale din București, Iași, Buzău, Cluj, Bârlad, Suceava, Botoșani și Galați. Ca actor și regizor a efectuat turnee în Austria, Germania, Franța, Anglia, SUA, Republica Moldova, Serbia, Lituania, Ucraina, Cehia, Egipt, Spania și în numeroase orașe din țară. Premii obținute: aprilie 1995 – Festivalul de Teatru Studentesc din Sibiu; aprilie 1996 – Festivalul „Primul Rol” din Iași; martie 1997 – Premiul UNITER pentru Cea mai bună producție a școlilor de teatru; octombrie 2007 – Festivalul Național de Comedie de la Galați; octombrie 2008 – „Zilele Teatrului” din Botoșani; mai 2013 – „Euroinvent” la Universitatea „Al.I.Cuza”, Iași; septembrie 2016 – „Opera Fringe Festival” din București; aprilie 2018 – „Bacău Fest Monodrame”; august 2018 – Festivalul Internațional de Teatru Independent „Undercloud” din București. În prezent este Președinte al Asociației ARTES și coordonează clase de Actorie, Regie și Master în calitate de Profesor al Universității Naționale de Arte „G. Enescu” din Iași, unde ocupă și funcția de Prorector. De asemenea, este inițiatorul și Directorul Festivalului PERFORM de la Iași.

jghirgiu@gmail.com

Octavian Jighirgiu has a Bachelor's degree in Acting (1996) and one in Theatre Directing (2011) from "George Enescu" National University of Arts in Iasi, and starting with January 2009, he holds a PhD in Theatre. He attended training stages at the International Theatre Institute, UNESCO Chair in 2001 and 2004. He has performed over 60 roles on professional stages across the country, such as: Theatrum Mundi (the current Metropolis Theatre), Teatrul Mic and "L.S. Bulandra" Theatre of Bucharest, "Mihai Eminescu" Theatre of Botoșani, "V. Alecsandri" National Theater and the National Athenaeum of Iasi. He has directed over 35 shows in theaters and unconventional spaces in Bucharest, Iași, Buzău, Cluj, Bârlad, Suceava, Botoșani, and Galați. As an actor and a director, he toured in Austria, Germany, France, England, the USA, the Republic of Moldova, Serbia, Lithuania, Ukraine, the Czech Republic, Egypt, Spain and in numerous cities in the country. Awards received: April 1995 – Student Theatre Festival in Sibiu; April 1996 – "Primul Rol" Festival in Iasi; March 1997 – UNITER Award for Best Theatre School Production; October 2007 – National Comedy Festival of Galați; October 2008 – "Theatre Days" of Botoșani; May 2013 – "Euroinvent" at "Al. I. Cuza" University, Iasi; September 2016 – "Opera Fringe Festival" in Bucharest; April 2018 – "Bacău Fest Monodrama"; August 2018 – "Undercloud" International Festival of Independent Theatre Bucharest. He is currently President of ARTES Association and coordinates Acting, Directing, and Master's classes as a Professor of "G. Enescu" National University of Arts in Iasi, where he also holds the position of Vice-Rector. He is equally the initiator and Director of the PERFORM Festival of Iasi.

jghirgiu@gmail.com

Prof.univ.dr. Călin Ciobotari, Universitatea Națională de Arte „George Enescu”

Iași

Pentru o cultură doctorală...

În spațiul românesc nu a existat niciodată o suprapunere perfectă între ceea ce numim „mediu cultural” și „mediu universitar”. Lucrurile se complică și mai mult când aducem în discuție și o a treia formulă, cea a „mediului spiritual”. „Omul de cultură” este perceput în mod diferit de „universitar”, iar între o acțiune de cultură și un act de cercetare pentru foarte

mulți nici nu e loc de comparație. Ce face totuși dintr-o cercetare doctorală în domeniul artelor un produs cultural? Care sunt zonele în care sobrietatea unei abordări științifice poate spera să se intersecteze cu libertățile din sfera discursului cultural? În ce măsură doctorandul poate să devină o figură relevantă și în peisajul cultural al comunității în interiorul căreia își desfășoară cercetarea?

Cuvinte cheie: cultură, cercetare, doctorand, universitate

For a Doctoral Culture...

There has never been a perfect overlap in Romania between what we call „cultural environment” and „university environment”. Things get even more complicated when we bring into discussion a third formula, „spiritual environment”. „The man of culture” is perceived differently from de „the man of university” and for many there is no comparison between a culture action and an act of research. But what makes a doctoral research in the arts a cultural product? What are the areas where the sobriety of a scientific approach can hope to intersect with the freedoms of cultural discourse? To what extent can the doctoral student become a relevant figure in the cultural landscape of the community within which he conducts his research?

Key words: culture, research, phd student, university

Călin Ciobotari este critic de teatru, cadru didactic și conducător de doctorate la Facultatea de Teatru a Universității de Arte „George Enescu” Iași. Este profesor asociat al Facultății de Filosofie și Științe Social Politice de la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” Iași. Membru al Uniunii Teatrale din România și al Uniunii Scriitorilor din România, este autor a peste douăzeci de cărți și a aproximativ o mie de articole (publicistică, studii, cronici teatrale etc.). Este redactor-șef al revistei *Dacia literară*, realizator și prezentator al emisiunii „Scena” (Apollonia Tv Iași). În 2019 și în 2022 i s-a decernat Premiul UNITER pentru Critică de Teatru. În 2020, 2022, 2023 și 2024 a fost director și selecționar/ curator al Festivalului Național de Teatru. Printre volumele de autor de largă circulație se numără *Marginalii lui Cehov* (2016), *Regizorul și textul. Practici de lectură* (2017), *Hamlet în livada de vișini* (2018), *Recitindu-l pe Gorki. Un teatru la marginea crizei* (2021), *O istorie a sărutului în teatru* (2022). În cadrul Școlii Doctorale Teatru, al căreia director este din 2020, dezvoltă direcțiile de cercetare Estetică, Teoria dramei și Spectacologie.

calinciobotari@yahoo.com

Călin Ciobotari is a theatre critic, professor and doctoral supervisor at the Faculty of Theatre of the “George Enescu” National University of Arts Iași. He is an associate professor at the Faculty of Philosophy and Social Political Sciences at the “Alexandru Ioan Cuza” University of the Romanian Theatre Union and of the Romanian Writers' Union, he is the author of over twenty books and about a thousand articles (journalism, studies, theatre reviews etc.). He is the editor-in-chief of the literary magazine “Dacia literară”, producer and presenter of the tv broadcast “Scena” (Apollonia TV Iași). In 2019 and in 2022 he was awarded the UNITER Prize for Theatre Criticism. In 2020, 2022, 2023 și 2024 he was director/ curator of the National Theatre Festival. The widely circulated author's volumes include *Chekhov's Marginals* (2016), *The Stage Director and the Text. Reading Practices* (2017), *Hamlet in the Cherry Orchard* (2018), *Reciting Gorky. A Theatre on the Edge* (2021), *A History of Kissing in Theatre* (2022). Within the Theatre Doctoral School, of which he has been director since 2020, he develops the research directions of Aesthetics, Drama Theory and Theory of Performance Arts.

calinciobotari@yahoo.com

Cultură și creație

Echilibrul cotidian ce trebuie obligatoriu tulburat de actul creativ este înlocuit, în mod ideal, așa cum spunea marele regizor Aureliu Manea, cu „un echilibru al raporturilor cu TOT”. Prin aceste raporturi cu acest „TOT” scris cu majuscule, înțelegem o experiență plenară, dar și individuală, cu fiecare latură posibilă a reflecției, chiar dacă aceste laturi se află în poziții contrare - viață, moarte, om, societate, tradiție, cultură, istorie, lume. Pentru o reprezentare care să poată cuprinde un univers întreg într-un singur gest, este nevoie de o disecare asiduă a tuturor elementelor, reale și imaginare, care au făcut posibile nașterea și existența aceluia gest. Pentru a putea mânui această marionetă, e nevoie de îndemănare, exercițiu, sfori maleabile, dar mai ales studiu și cunoașterea instrumentelor. Dar ce este imersiunea în cultură și ce este cultura imersată, atât pe parcursul studiilor pregătitoare, cât și pe parcursul desfășurării actelor de creație? În ce constă puterea celui care se află în poziția de a educa și în ce constă cea mai periculoasă dintre slăbiciunile sale? Cum înveți să oferi și cum înveți să primești? „Superficialitatea zilelor noastre” se dorește a fi salvată, declarat sau nu, de o serie de indivizi ai fiecărei generații, dintotdeauna. Iar gradul de reușită ține, mereu, de sondarea puterii interioare cultivate și niciodată de sondarea lipsei de putere a celor ce par a fi pierduți într-o mișcare circulară continuă. Învățarea și uitarea celor învățate în scopul rodirii, iată un cuplu nonconformist a cărui dinamică, o dată înțeleasă, face din linii drepte, geometrie sacră.

Cuvinte cheie: cultură, creație, educație

Culture and Creation

The everyday balance that must necessarily be disturbed by the creative act is ideally replaced, as the great director Aureliu Manea said, with "a balance of relationships with EVERYTHING". By these relations with this capitalized "EVERYTHING", we understand a full, but also individual experience with every possible side of reflection, even if these sides are in opposite positions - life, death, human being, society, tradition, culture, history, world. For a representation that can encompass an entire universe in a single gesture, an assiduous dissection of all the elements that made possible the birth and existence of that gesture, is necessary. To be able to handle this puppet requires skill, practice, malleable strings, but above all, study and knowing the instruments. But what is immersion in culture and what is immersed culture, both during the preparatory studies and during the creative acts? In what lies the strength of the one who is in the position to educate, and in what lies the most dangerous of his weaknesses? The "shallowness of our times" is intended to be saved, whether declared or not, by a number of individuals of every generation, since forever. And the degree of success depends, always, on exploring the cultivated inner power and never on exploring the lack of power of those who seem to be lost in a continuous circular motion. The learning and forgetting of the learned for the purpose of fruitfulness, here is a nonconformist couple whose dynamics, once understood, make sacred geometry out of straight lines.

Keywords: culture, creation, education

Lorette Enache este, în prezent, conf.univ.dr. în cadrul Universității Naționale de Arte „George Enescu” din Iași; aici a pus bazele Secției de Coregrafie, având ca obiect de studiu Arta Coregrafică, Atelierul de Creație Coregrafică, Dramaturgie Coregrafică, Duet și

Parteneriat Scenic și Regie Coregrafică. Din dorința de a oferi studenților oportunitatea de a fi văzuți de publicul larg, dar și de a colabora cu coregrafi din țară și din străinătate, a creat Festivalul DAM, aflat, anul acesta, la cea de a patra ediție. Aici au loc ateliere de dans contemporan susținute de coregrafi profesioniști, spectacole-performance și dezbateri, având ca invitați personalități din domeniu. Ca și experiență universitară, anterioară acesteia, a fost inițiatora cursului de Teatru-Dans din cadrul UNATC București, susținut pentru studenții secției de Actorie. Lorette Enache a colaborat cu teatre din întreaga țară, ca actor-dansator-coregraf, regizor și creator de mișcare scenică în cadrul Teatrului Bulandra din București, Teatrului de Comedie, Teatrului Act, TNB, Teatrului Național din Craiova, Teatrului Dramatic din Constanța, Teatrului Maria Filotti din Brăila, etc., având astfel oportunitatea de a întâlni mari personalități ale teatrului românesc, cum ar fi Cătălina Buzoianu, și ale dansului contemporan, cum ar fi Gigi Căciuleanu. Ca experiență de film, a creat mișcarea scenică în filmele „Poziția copilului”, în regia Călin Peter Netzer și „Dincolo de calea ferată”, în regia lui Cătălin Mitulescu. Licențiată în Arta coregrafică, a urmat cursurile de Master Regie-Teatru la clasa domnului Valeriu Moisescu și a obținut titlul de Doctor în Artele Spectacolului în cadrul UNATC, București.

loretteenache@gmail.com

Lorette Enache is currently an PhD Associate Professor at the National University of Arts "George Enescu" in Iași; here she founded the Department of Choreography, with the following subjects of study: Choreographic Art, Choreographic Creation Workshop, Choreographic Dramaturgy, Duet and Scenic Partnership and Choreographic Direction. In order to give students the opportunity to be seen by the general public and to collaborate with choreographers from Romania and abroad, she created the DAM Festival, now in its fourth edition. It hosts contemporary dance workshops by professional choreographers, performance and debates, with guest stars in the field. Her previous university experience was as an initiator of the Theater-Dance course at UNATC Bucharest, held for students of the Acting department. Lorette Enache has collaborated with theaters across the country, as actor-dancer-choreographer-dancer, director and creator of scenic movement at the Bulandra Theater in Bucharest, the Comedy Theater, the Act Theater, TNB, the National Theater in Craiova, the Dramatic Theater in Constanta, the Maria Filotti Theater in Braila, etc., thus having the opportunity to meet great personalities of Romanian theater, such as Cătălina Buzoianu, and contemporary dance, such as Gigi Căciuleanu. As film experience, she created the scenic movement in the films "The Child's Position", directed by Călin Peter Netzer and "Beyond the Railroad", directed by Cătălin Mitulescu. Graduated in Choreographic Arts, she attended the Master's Degree in Theatre-Directing at the class of Mr. Valeriu Moisescu and obtained her PhD in Performing Arts at UNATC, Bucharest.

loretteenache@gmail.com

6 decembrie

Drd. Tiana Alexe, Universitatea „Lucian Blaga” Sibiu

Umorele britanice în spectacolul românesc

În fața provocărilor impuse de această nouă eră a rezilienței și schimbărilor majore, conceptul de „cultură” transcende definițiile tradiționale și se extinde într-un teritoriu complex al interacțiunilor dintre creație, cercetare și societate, fiind perceput ca un proces

dinamic ce reflectă și influențează realitățile contemporane. Această abordare globală permite o înțelegere mai profundă a fenomenelor culturale, iar cercetările academice devin esențiale pentru înțelegerea acestor dinamici. Articolul de față se concentrează asupra necesității studierii umorului britanic în contextul spectacologiei contemporane românești, având în vedere complexitatea traducerii și adaptării acestuia, ținând cont de influențele socio-istorice și culturale, precum și de receptarea sa de către publicul spectator. Considerăm relevant să evidențiem modul în care umorul britanic transcende secole și spații culturale, traversând granițe lingvistice și confruntându-se cu provocările traducerii, precum și cu schimbări de paradigmă și mutații majore în interiorul artei teatrale. Astfel, umorul devine o amprentă spirituală, un instrument de introspecție și conexiune socială. Cercetarea își propune să atenueze golul existent în literatura de specialitate, mai ales lipsa acută de studii legate de fenomenele teatrale contemporane. Prin intermediul acestui demers interdisciplinar, întreaga lucrare va reprezenta o incursiune în dimensiunea culturală a teatrului european. Concluziile vor oferi perspective noi și practici teatrale, atât din punct de vedere teoretic, cât și practic, având potențial de a genera un ciclu de lucrări dedicate altor tipuri de umor și de a deveni un studiu consultat de teatrele din România atunci când urmăresc construirea unui repertoriu coerent și solid, corelat cu nevoile actuale ale publicului românesc.

Cuvinte cheie: umor britanic, teatrul românesc, teatrul european, receptarea publicului, demers interdisciplinar

British Humor in Contemporary Romanian Spectacology

Facing the challenges imposed by this new era of resilience and major changes, the concept of ‘culture’ transcends traditional definitions and extends into a complex territory of interactions between creation, research, and society, being perceived as a dynamic process that reflects and influences contemporary realities. This global approach allows for a deeper understanding of (the) cultural phenomena, and academic research becomes essential for understanding these dynamics. This article focuses on the necessity of studying British humour in the context of contemporary Romanian performance studies, considering the complexity of its translation and adaptation, taking into account socio-historical and cultural influences, as well as its reception by the audience. It is relevant to highlight how British humour transcends centuries and cultural spaces, crossing linguistic boundaries and confronting the challenges of translation, as well as paradigm shifts and major shifts within theatrical art. Thus, humour becomes a spiritual imprint, an instrument of introspection and social connection. The research aims to alleviate the existing gap in the specialised literature, especially the acute lack of studies related to contemporary theatrical phenomena. Through this interdisciplinary approach, the entire work will represent an incursion into the cultural dimension of European theatre. The conclusions will offer new perspectives and theatrical practices, both theoretical and practical, with the potential to generate a cycle of works dedicated to other types of humour. Moreover, the present paper aims to become a study consulted by Romanian theatres when they seek to build a coherent and solid repertoire correlated with the current needs of the Romanian public.

Keywords: British humour, Romanian theatre, European theatre, audience reception, interdisciplinary approach

Tiana Alexe este teatrolog, critic de teatru și PR. A absolvit programele de licență și master ale Departamentului de Studii Teatrale din cadrul Facultății de Teatru, UNATC „I.L. Caragiale” din București. Din 2024 este doctorandă la Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu, pregătind o teză despre influențele culturale și lingvistice ale umorului britanic în teatrul românesc contemporan. În paralel cu activitatea academică, Tiana este angajată

a Teatrului ACT și a Teatrului Metropolis, unde contribuie activ la dezvoltarea, organizarea și promovarea proiectelor teatrale contemporane. Experiența sa profesională în teatru îi permite să pună în dialog teoria academică și practica scenică, contribuind la o înțelegere complexă a fenomenului teatral contemporan. În calitate de critic a fost redactor al revistelor online Yorick.ro și Amfiteatru și, în prezent, este colaborator al revistei „Teatrul Azi”, unde continuă să publice interviuri, reportaje și cronici despre fenomenul teatral românesc.

tianaelena.alex@ulbsibiu.ro

Tiana Alexe is a theatre critic and PR. She graduated the bachelor and master programs of the Department of Theater Studies at the Faculty of Theater, at the University of Theatre and Film ‘I.L. Caragiale’ in Bucharest. Since 2024 she is a PhD student at ‘Lucian Blaga’ University of Sibiu, preparing a thesis on the cultural and linguistic influences of British humour in contemporary Romanian theatre. In parallel with her academic activity, Tiana is employed at ACT Theater and Metropolis Theater, where she actively contributes to the development, organization, and promotion of contemporary theatre projects. Her professional theatre experience allows her to bridge academic theory and stage practice, contributing to a complex understanding of the contemporary theatrical phenomenon. As a theatre critic, she was an editor for the online magazines ‘Yorick.ro’ and ‘Amfiteatru’ and is currently a contributor to the magazine ‘Teatrul Azi’, where she continues to publish interviews, reports, and reviews dedicated to the Romanian theatrical scene.

tianaelena.alex@ulbsibiu.ro

Drd. Ana Maria Bălescu, Universitatea „Lucian Blaga” Sibiu

Valorile culturale în era digitală

Lucrarea de față propune o analiză asupra dezinteresului tinerei generații față de apropierea și înțelegerea culturală de tip tradițional raportată la multitudinea de factori socio-culturali, economici și la surprinzătoarea evoluție a tehnologiei. Într-un context global ce este caracterizat prin schimbări rapide și influențat de apariția mediilor digitale se generează transformări profunde ale modalităților de consum și interpretare a experiențelor culturale. Expunerea în permanență la informații accesibile într-un mod facil, nu întotdeauna controlat și verificabil, contribuie la diversificarea intereselor și preferințelor culturale. Era digitală, în plin proces de evoluție în care ne aflăm, manifestă pentru tinerii de azi o predilecție pentru formele inovatoare de exprimare și comunicare care nu se aliniază întotdeauna cu normele tradiționale. Cu cât se pune accentul în sistemele educaționale moderne pe dezvoltarea abilităților tehnice și științifice, cu atât se lasă în umbră studiul și aprecierea formelor tradiționale de cultură și artă. Cu siguranță se poate stimula interesul tinerelor generații spre tradițiile și valorile culturale dacă totul se desfășoară într-un cadru modern al inovației. Cultura reprezintă valori complexe, credințe, practici, tradiții și forme de expresie artistică ce modelează și în aceeași măsură influențează creativitatea și cercetarea atunci când ne referim la artă în cadrul unei școli doctorale. Ea este esențială pentru formarea și dezvoltarea cercetărilor și creatorilor de artă. Această lucrare nu se mărginește doar la a evidenția problema, ci se continuă cu propunerea unor soluții, bineînțeles diferențiate pe categorii socio-culturale, care, de asemenea, sunt definite în cadrul complexității cercetării asupra impactului cultural al noilor generații de adolescenți.

Cuvinte cheie: cultură, digital, educație, valori

Cultural Values in Digital Era

This paper proposes an analysis of the indifference of the younger generation towards the approach and understanding of traditional culture, in relation to a multitude of socio-cultural and economic factors, as well as the surprising evolution of technology. In a global context characterized by rapid changes and influenced by the emergence of digital media, profound transformations in the ways cultural experiences are consumed and interpreted are occurring. Constant exposure to easily accessible information, which is not always controlled or verifiable, contributes to the diversification of cultural interests and preferences. The digital era, currently evolving, manifests a preference among today's youth for innovative forms of expression and communication that do not always align with traditional norms. The more emphasis modern educational systems place on the development of technical and scientific skills, the more the study and appreciation of traditional forms of culture and art are overshadowed. Surely, the interest of younger generations in cultural traditions and values can be stimulated if everything takes place within a modern framework of innovation. Culture encompasses complex values, beliefs, practices, traditions, and forms of artistic expression that shape and equally influence creativity and research when it comes to art within a doctoral school context. It is essential for the formation and development of researchers and creators of art. This paper not only highlights the issue but also continues with the proposal of differentiated solutions based on socio-cultural categories, which are also defined within the complexity of research on the cultural impact of the new generations of adolescents.

Keywords: culture, digital, education, values

Ana Maria Bălescu este studentă în anul I în cadrul Școlii Doctorale a Universității „Lucian Blaga” din Sibiu (Teatru și Artele Spectacolului) și este absolventă a Universității Naționale de Teatru și Film „I.L. Caragiale” din București - Facultatea de Teatru, specializarea Arte Spectacolului - Actorie, promoția 2010. De asemenea, deține un masterat în Artă Teatrală la Universitatea „Spiru Haret” din București, obținut în 2012. Are o pregătire în Studii Psihopedagogice Postuniversitare Nivel I și II, Studii Postuniversitare pentru formare și dezvoltare profesională continuă în Arta Teatrului în educație. În prezent, este acțiță la Teatrul de Animație „Țândărică”, mentor creativ pentru integrarea profesională prin teatru, formator și educator teatral pentru copii și tineri, precum și membru fondator al Asociației Culturale „AIGRAI”.

anamaria.baiescu@ulbsibiu.ro

Ana Maria Bălescu is a first-year student at the Doctoral School of "Lucian Blaga" University in Sibiu (Theater and Performing Arts) and is a graduate of the National University of Theater and Film „I.L. Caragiale” in Bucharest - Faculty of Theater, specialization in Performing Arts - Acting, class of 2010. She also holds a master's degree in Theater Art from „Spiru Haret” University in Bucharest in 2012. She has a background in Postgraduate Psychopedagogical Studies Levels I and II, Postgraduate Studies for continuous professional training and development in the Art of Theater in education. Currently, she is an actress at the „Țândărică” Animation Theater, a creative mentor for professional integration through theater, a trainer, and a theatrical educator for children and youth, and a founding member of the Cultural Association „AIGRAI”.

anamaria.baiescu@ulbsibiu.ro

Drd. Vladimir Boca, Universitatea Națională de Arte „George Enescu” Iași

Cercetarea în artă: între conservarea valorilor culturale și provocările crizei contemporane

Lucrările doctorale din domeniul artei reprezintă un instrument esențial în analiza și promovarea valorilor culturale, având rolul de a documenta și reinterpretă fenomenele artistice dintr-o perspectivă interdisciplinară. Aceste cercetări nu se limitează doar la investigarea tradițiilor istorice ale artei, ci explorează și relațiile complexe dintre artă, societate și tehnologie, având implicații semnificative asupra înțelegerii culturii contemporane. Totuși, în contextul globalizării și al comercializării excesive, se ridică întrebări privind relevanța acestora în fața provocărilor culturale actuale. Un punct fundamental al lucrărilor doctorale este contribuția lor la conservarea și valorizarea patrimoniului cultural, printr-o abordare critică ce integrează atât cercetarea istorică, cât și perspectivele inovatoare asupra practicii artistice. Cu toate acestea, există o preocupare constantă referitoare la faptul că multe dintre aceste lucrări rămân limitate la cercuri academice restrânse, fără a atinge impactul dorit asupra publicului larg sau asupra comunității artistice. Astfel, se pune în discuție eficiența lor în fața crizei culturale actuale, marcată de fragmentarea și uniformizarea rapidă a produselor culturale. Criza culturală contemporană este adânc înrădăcinată în schimbările socio-economice, iar statutul artistului este adesea subminat, fiind privit mai mult ca un producător de bunuri estetice decât ca un creator al unor valori fundamentale. În acest context, lucrările doctorale ar trebui să răspundă acestor provocări și să contribuie la o redefinire a rolului artei și al artistului, facilitând astfel regenerarea culturală într-un peisaj în continuă schimbare.

Cuvinte cheie: cercetare, doctorat, artă, criză

Art Research: Between the Preservation of Cultural Values and the Challenges of the Contemporary Crisis

Doctoral research in the arts constitutes an essential tool for the analysis and promotion of cultural values, playing a pivotal role in documenting and reinterpreting artistic phenomena from an interdisciplinary perspective. These studies extend beyond the mere investigation of historical artistic traditions, exploring the complex relationships between art, society, and technology, and offering significant implications for understanding contemporary culture. However, in the context of globalization and excessive commercialization, questions arise regarding the relevance of these works in addressing current cultural challenges. A fundamental aspect of doctoral research is its contribution to the preservation and valorization of cultural heritage, through a critical approach that integrates both historical research and innovative perspectives on artistic practice. Nonetheless, there remains a persistent concern that many of these works remain confined to narrow academic circles, failing to achieve the desired impact on the broader public or the artistic community. As such, the effectiveness of these works in confronting the ongoing cultural crisis, marked by the fragmentation and homogenization of cultural products, is called into question. The contemporary cultural crisis is deeply rooted in socio-economic changes, and the status of the artist is often undermined, with the artist being regarded more as a producer of aesthetic goods than as a creator of fundamental values. In this context, doctoral research should address these challenges and contribute to a redefinition of the role of art and the artist, thereby facilitating cultural regeneration in an ever-changing landscape.

Keywords: research, PhD thesis, art, crisis

Vladimir Boca: În urma studiilor universitare la Facultatea de Arte Vizuale și Design din cadrul U.N.A.G.E., unde am obținut licența și masteratul în domeniul graficii publicitare, cu o specializare în ilustrația de carte, am redescoperit o pasiune profundă pentru teatrul de animație. Pe parcursul studiilor de master, am avut oportunitatea de a colabora ca voluntar cu Facultatea de Teatru, context în care am început să valorific cunoștințele acumulate în

domeniul graficii pentru a contribui la procesul de realizare a păpușilor și marionetelor. Astfel, am reușit să integrez principiile ilustrației de carte în crearea unor forme tridimensionale ce servesc ca vehicule pentru exprimarea artistică în cadrul teatrului de păpuși. Activitatea mea profesională se concentrează pe experimentarea cu diverse materiale și mecanisme în vederea dezvoltării unor păpuși cu o complexitate tehnică ridicată și un impact vizual semnificativ. Motivația principală a trecerii de la artele plastice la teatrul de animație a fost dorința de a crea forme artistice tangibile, dar și de a contribui la procesul colectiv de exprimare artistică al altor creatori. În cadrul lucrărilor mele vizuale, abordez frecvent teme satirice referitoare la problematici sociale, politice și culturale, folosind adesea referințe istorice. Teatrul de păpuși îmi permite să construiesc o legătură armonioasă între realitate și fantezie, conferindu-le ambelor un rol echilibrat în cadrul spectacolului. În prezent, îmi împart activitatea profesională între cercetările din cadrul lucrării de doctorat, experimentele în domeniul construcției marionetelor și continuarea activității în ilustrația de carte, cu scopul de a adânci înțelegerea și aplicarea interferenței dintre arte vizuale și teatrul de animație.

vladimir.boca@yahoo.com

Vladimir Boca: Following my studies at the Faculty of Visual Arts and Design at U.N.A.G.E., where I obtained both a Bachelor's and a Master's degree in Advertising Graphics, specializing in Book Illustration, I rediscovered a profound passion for animation theater. During my Master's studies, I had the opportunity to collaborate as a volunteer with the Faculty of Theater, where I began applying my graphic knowledge to the process of creating puppets and marionettes. In this way, I managed to integrate the principles of book illustration into the creation of three-dimensional forms that serve as vehicles for artistic expression within puppet theater. My professional activity focuses on experimenting with various materials and mechanisms to develop puppets with high technical complexity and significant visual impact. The main motivation for transitioning from visual arts to animation theater was the desire to create tangible artistic forms and contribute to the collective artistic expression of other creators. In my visual works, I frequently tackle satirical themes related to social, political, and cultural issues, often incorporating historical references. Puppet theater allows me to build a harmonious connection between reality and fantasy, giving both an equally balanced role within the performance. Currently, I divide my professional activity between research for my doctoral dissertation, experimentation in puppet construction, and continuing my work in book illustration, with the aim of deepening my understanding and application of the intersection between visual arts and animation theater.

vladimir.boca@yahoo.com

Drd. Sorin Dan Boldea, Universitatea „Lucian Blaga” Sibiu

Se poate trăi și fără teatru! O privire critică asupra scenei teatrale din Dubai

Această lucrare abordează tema teatrului și culturii din Dubai, subliniind absența unei structuri profesioniste în ceea ce privește arta teatrală. Într-o societate în care cultura are o identitate radical diferită de cea europeană, teatrul este privit mai degrabă ca o formă de divertisment fără profunzime artistică. Fără existența unor actori profesioniști, institute de teatru sau producții susținute de infrastructuri educaționale, scena teatrală din Emiratele Arabe Unite este caracterizată de amatorism și de o lipsă evidentă de pregătire specializată. Pornind de la experiența mea doctorală, am urmărit să înțeleg modul în care diferite culturi percep și valorizează teatrul, iar această lucrare explorează contrastele puternice dintre spațiul teatral românesc și cel din UAE. De asemenea, discuția se axează pe felul în care teatrul este

instrumentalizat exclusiv pentru profit în Emirate, oferind o experiență de divertisment fără fundamentele artistice necesare. Concluzia lucrării se concentrează pe nevoia unei infrastructuri culturale solide și pe rolul vital al educației pentru crearea unei culturi teatrale autentice.

Cuvinte cheie: Cultură, teatru, amatorism, infrastructură culturală, divertisment

You Can Live Without Theatre! A Critical Look at Dubai's Theatre Stage

This research paper addresses the issue of theater and culture in Dubai, emphasizing the absence of a professional structure for theatrical art. In a society in which culture has a radically different identity from that of Europe, theater is seen more as a form of entertainment without artistic depth. Without the existence of professional actors, theatre institutes or productions supported by educational infrastructures, the theatre scene in the United Arab Emirates is characterized by amateurism and a distinct lack of specialized training. Drawing on my doctoral experience, I aimed to understand how different cultures perceive and value theater, and this paper explores the stark contrasts between the Romanian and UAE theatrical spaces. The discussion also focuses on how theatre is instrumentalized exclusively for profit in the UAE, offering an entertainment experience without the necessary artistic foundations. The conclusion of the paper focuses on the need for a strong cultural infrastructure and the vital role of education in creating an authentic theater culture.

Keywords: culture, theater, amateurism, cultural infrastructure, entertainment

Sorin-Dan Boldea este un actor și dramaturg român, actualmente student doctorand la Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu. Acesta a montat diverse spectacole în România și în alte țări din Europa, iar munca sa de cercetare se învâрте în jurul teatrului social.

mrboldeadan@yahoo.com

Sorin-Dan Boldea is a Romanian actor and playwright, currently a PhD student at the "Lucian Blaga" University of Sibiu. He has staged various performances in Romania and other European countries and his research work revolves around social theater.

mrboldeadan@yahoo.com

Drd. Simina Corlat, Universitatea Babeș Bolyai Cluj-Napoca

Din lucrător cultural independent în lucrător cultural profesionist

Ordonanța de urgență nr 21/2023 din 5 aprilie 2023 (publicată în Monitorul Oficial în data de 7 aprilie) a venit ca măsură pentru recunoașterea lucrătorilor culturali independenți ca și contribuabili reali pe piața muncii. Conform preambulului acestei ordonanțe, acțiunea vine ca măsură de protecție și reformare a sectorului cultural, în încercarea de a se reduce efectele dezastruoase date de Pandemia Covid-19 asupra sectorului și de a alinia România cu politicile UE în acest aspect prin Planul Național de Redresare și Reziliență. Parte dintr-o cercetare mai complexă care încearcă să realizeze o radiografiere a lucrătorilor culturali independenți din România, această prelegere va prezenta rezultatele unei analize din punct de vedere fiscal și socio-economic a Statutului lucrătorului cultural profesionist și impactul pe care acesta îl va avea asupra sectorului independent din România. Studiul vizează condițiile de îndeplinire a statutului, modul de obținere al acestuia și forma de organizare și obligațiile fiscale care rezultă în urma activității culturale întreprinse. În același timp, vor fi prezentate, cu scop comparativ și formele de contractare existente în acest moment pentru operatorii culturali independenți, cu intenția de a analiza diferențele și asemănările pe care un lucrător cultural profesionist (așa cum este prezentat în OUG 21/2023) le poate avea față de formele

actuale de activare în domeniu. Pentru analiza comparativă, raportarea se face la anul fiscal 2023, an în care a fost promulgată ordonanța de urgență și an fiscal considerat încheiat. La final, vor fi prezentate concluziile cercetării cu evidențierea nivelului de aplicabilitate la modul real de funcționare a lucrătorilor culturali independenți.

Cuvinte cheie: lucrător cultural, piața muncii, independent

From Self-employed Cultural Worker to Professional Cultural Worker

Emergency Ordinance No 21/2023 of April 5, 2023 (published in Monitorul Oficial on April 7) came as a measure to recognize self-employed cultural workers as real contributors to the labor market. According to the preamble of this ordinance, the action comes as a measure to protect and reform the cultural sector, in an attempt to reduce the disastrous effects given by the Pandemic covid-19 on the sector and to align Romania with EU policies in this regard through the National Recovery and Resilience Plan. Part of a more complex research that tries to realize a radiography of the independent cultural workers in Romania, this lecture will present the results of a fiscal and socio-economic analysis of the Statute of the professional cultural worker and the impact it will have on the independent sector in Romania. The study covers the conditions for obtaining the status, how to obtain it and the form of organization and tax obligations resulting from the cultural activity undertaken. At the same time, the forms of contracting currently existing for independent cultural operators will be presented for comparative purposes, with the intention of analyzing the differences and similarities that a professional cultural worker (as presented in GEO 21/2023) may have with the current forms of activation in the field. For the comparative analysis, the reference is made to fiscal year 2023, the year in which the emergency ordinance was enacted and the fiscal year considered as concluded. Finally, the conclusions of the research will be presented, highlighting the level of applicability to the actual functioning of self-employed cultural workers.

Keywords: cultural worker, labor market, independent

De profesie manager și producător cultural, **Simina Corlat** are o experiență practică de peste 10 ani în sectorul cultural independent. A făcut parte din diverse echipe ale mai multor spații independente și organizații non-guvernamentale cum sunt Fabrica de Pensule, Fundația AltArt pentru Artă Alternativă, Centrul Cultural Clujean, Asociația Lateral ArtSpace sau Asociația Colectiv A, având o contribuție directă în dezvoltarea sectorului cultural independent din Cluj. Printre proiectele cele mai importante din care a făcut parte sunt Festivalul Temp D'Images Cluj organizat de Asociația Colectiv A în calitate de producător și Fabrica de Pensule, unde în ultimii ani de activitate a organizației a coordonat programul de arte performative. Face parte din echipa Asociației Reactor de creație și experiment și este președintele Asociației La Pătrat din Cluj, unde îndeplinește funcția de coordonator administrativ. Datorită multitudinii de colaborări de pe parcursul anilor, aceasta a acumulat expertiză în implementare de proiecte cu fonduri nerambursabile atât la nivel național, cât și internațional, ocupând diverse poziții de la producător, coordonator de proiecte, manager financiar etc. În prezent este doctorand al Facultății de Teatru și Film din Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj, sub coordonarea Prof. univ. Dr. Miruna Runcan, cercetarea acesteia urmărind condiția lucrătorului cultural independent în contextul profesional actual.

simina.corlat@gmail.com

By profession a cultural manager and producer, **Simina Corlat** has over 10 years of practical experience in the independent cultural sector. She has been part of various teams of several independent spaces and non-governmental organizations such as Fabrica de Pensule, AltArt

Foundation for Alternative Art, Clujean Cultural Centre, Lateral ArtSpace Association or Colectiv A Association, having a direct contribution in the development of the independent cultural sector in Cluj. Among the most important projects she has been part of are the Temp D'Images Festival Cluj organized by Colectiv A Association as producer and Fabrica de Pensule, where in the last years of the organization's activity she coordinated the performing arts program. She is part of the Reactor for creation and experimentation Association's team and is the president of La Pătrat Association in Cluj, where she serves as administrative coordinator. Thanks to the multitude of collaborations over the years, she has gained expertise in the implementation of projects with non-refundable funds both nationally and internationally, occupying various positions from producer, project coordinator, financial manager etc. She is currently a PhD student at the Faculty of Theater and Film of the Babeș-Bolyai University of Cluj, under the coordination of Prof. univ. Dr. Miruna Runcan and her research is focused on the condition of the independent cultural worker in the current professional context.

simina.corlat@gmail.com

Drd. Tomi Cristin, Universitatea de Artă Teatrală și Cinematografică „I.L. Caragiale” București

Cercetare și cultură. Calea de mijloc

Interesul tinerei generații pentru ceva ce aduce bani mulți sigur și repede în detrimentul a ceva ce ar contribui în timp mai îndelungat la formarea lor personală, poate genera frustrări. E normal să apară frustrări pentru tânărul actor care încearcă să-și găsească astăzi o cale în viață și în teatru, dar pentru cei care au o viață intelectuală mai bogată, pagubele sunt mai mici. În actorie talentul contează foarte mult, dar dacă acest talent nu este șlefuit prin muncă, printr-un efort personal de autocunoaștere și prin cultivarea propriilor virtuți, atunci acest talent nu poate străluci la adevărata lui valoare. Pentru că cei mai de succes actori sunt cei care sunt capabili să aloce mai mult timp lucrurilor importante care dau cu adevărat sens vieții. Trăim o perioadă istorică marcată de crize, molime, calamități, războaie. Toate acestea își pun amprenta asupra vieții noastre, asupra devenirii noastre. Încercăm să ne găsim totuși o cale prin care să putem merge mai departe. Calea pe care o propun prin articolul meu este *calea de mijloc*. Între impulsivitate și lașitate propun o cale de mijloc: *curajul*. Curajul care se bazează pe rațiunea noastră de a ne adecva acțiunile circumstanțelor și de a răspunde inteligent diferitelor fațete ale situației. Propun tinerilor găsirea unei libertăți spirituale care să dea sens vieții lor. Le propun modalități și exerciții prin care pot alege și construi propriul sistem de valori morale care să le permită să aspire către un țel suprem: *dragostea*.

Cuvinte cheie: cercetare, cultură, cale de mijloc

Research and Culture. The Middle Way

The interest of the young generation in something that brings a lot of money safely and quickly at the expense of something that would contribute to their personal training in the longer term, can generate frustrations. It is normal for frustrations to arise for the young actor trying to find his way in life and theater today, but for those who have a richer intellectual life, the damage is less. In acting talent matters a lot, but if this talent is not honed through work, through a personal effort of self-knowledge and cultivation of one's own virtues, then this talent cannot shine to its true value. Because the most successful actors are those who are able to devote more time to the important things that really give life meaning. We live in a historical period marked by crises, plagues, calamities, wars. All these leave their mark on

our life, on our becoming. We are still trying to find a way to move forward. The way I propose through my article is *the middle way*. Between impulsiveness and cowardice I propose a middle way: *the courage*. The courage that is based on our reason to fit our actions to the circumstances and to respond intelligently to the different facets of the situation. I propose to young people to find a spiritual freedom that gives meaning to their lives. I propose ways and exercises through which they can choose and build their own system of moral values that will allow them to aspire to a supreme goal: *love*.

Keywords: research, culture, middle way

Numele meu este **Tomî Cristin**, sunt născut la Braşov în 28 august 1965 şi sunt actor al Teatrului Naţional „I.L.Caragiale” Bucureşti. Sunt absolvent al Liceului „Nicolae Titulescu” din Braşov, al Facultăţii de Teatru „Szentgyorgy Istvan” din Târgu Mureş şi al Facultăţii de Teologie Ortodoxă „Justinian Patriarhul” din Bucureşti. Sunt doctorand în anul al treilea la Universitatea de Artă Teatrală şi Cinematografică Bucureşti. Am jucat peste o sută de roluri în teatru. Am regizat peste douăzeci de spectacole. Sunt autorul unei piese de teatru, *E vina ta!*, care se joacă în prezent la Teatrul Naţional din Bucureşti. Am jucat în peste douăzeci de filme. Între anii 1988-1990 am fost actor al Teatrului „Mihai Eminescu” din Botoşani şi, în perioada 1990-1993, actor al Teatrului „Ion Creangă” Bucureşti. În 1990 am luat premiul 3 şi în 1991 premiul 1 la „Gala Tânărilor Actor” Costineşti. Între 1991 şi 1999 am fost profesor asociat la U.N.A.T.C. Bucureşti. Între 2005 şi 2015 am fost profesor asociat la Facultatea de Teatru a Universităţii „Hyperion” Bucureşti. În 2017 am fost profesor de religie la Liceul Pedagogic „Anastasia Popescu” Bucureşti. Între 2012-2013 am absolvit programul de studii psihopedagogice de certificare pentru profesia didactică (modulul 1 şi 2) la Facultatea de Psihologie şi Ştiinţele Educaţiei Bucureşti. Din 2008 sunt trainer autorizat de Ministerul Muncii şi Ministerul Educaţiei în domeniul comunicare, resurse umane.

liviu.tomi@student.unatc.ro

My name is **Tomî Cristin**, I was born in Braşov on August 28, 1965 and I am an actor of the "I.L. Caragiale" National Theater in Bucharest. I am a graduate of the "Nicolae Titulescu" High School in Braşov, the "Szentgyorgy Istvan" Theater Faculty in Târgu Mureş and the "Justinian Patriarch" Faculty of Orthodox Theology in Bucharest. I am a third-year PhD student at the University of Theater and Cinematography Bucharest. I played over a hundred roles in the theater. I have directed over twenty shows. I am the author of a play, *E vina ta!*, which is currently playing at the National Theater in Bucharest. I have acted in over twenty films. Between 1988-1990 I was an actor at the "Mihai Eminescu" Theater in Botoşani and between 1990-1993, an actor at the "Ion Creangă" Theater in Bucharest. In 1990 I won the 3rd prize and in 1991 the 1st prize at the "Young Actor Gala" Costineşti. Between 1991 and 1999 I was an associate professor at U.N.A.T.C. Bucharest. Between 2005 and 2015 I was an associate professor at the Faculty of Theater of "Hyperion" University Bucharest. In 2017 I was a religion teacher at the "Anastasia Popescu" Pedagogical High School in Bucharest. Between 2012-2013 I graduated from the psychopedagogical certification studies program for the teaching profession (module 1 and 2) at the Faculty of Psychology and Educational Sciences in Bucharest. Since 2008, I have been a trainer authorized by the Ministry of Labor and the Ministry of Education in the field of communication, human resources.

liviu.tomi@student.unatc.ro

Dr. Alexandra Diaconita, Universitatea Naţională de Arte „George Enescu” Iaşi

Cercetarea doctorală, între cultură și marketing. Privire în retrospectivă...

Reflexul ascuns în spatele demarării oricărei cercetări este acela de a legitima unul dintre cele mai centrale atribute ale acesteia: relevanța. Indiferent de contextul oferit de către cercetător procesului său de analiză a unui subiect anume, una dintre mizele, mai mult sau mai puțin conștiente, este aceea de a se integra pe o „piață”, fie că facem referire la o „piață a valorilor culturale” sau una a *promoting*-ului excesiv, fără filtru. Cercetarea doctorală se află, totuși, sub protecția cadrului oferit de universitate, ceea ce îi legitimează din start sensul și scopul cultural. În același timp, deși subordonată obiectivelor generale ale unui spațiu în sine cultural, regăsim aspecte și nuanțe care ne determină să delimităm doar anumite cercetări pe care să le categorisim drept relevante din punct de vedere cultural. Privirea celui care cercetează și privirea celui care supraveghează se întâlnesc pe terenul relevanței tematice și al promovării. Pe același teren discuțiile sunt direcționate către dileme de apartenență culturală, motivate de nevoia de a fi integrat într-o sferă de influență. Nu putem să nu observăm că obiceiul contemporan, în multiple momente, se fundamentează pe un principiu ale cărui efecte au luat amploare, și anume volatilizarea treptată a limitei dintre cultură și marketing. În ce condiții se mai sustrage nevoia culturală nevoii de a fi vizibil? Cine separă cultura valorilor de cultura de *promoting*? Mai sesizăm oare astăzi dacă cercetarea doctorală, dincolo de un gest de cultură sau dovada unor informații acumulate, este, dintr-un anumit punct, doar un *bun vandabil*? Poate nu de mult, cercetările doctorale în domeniul cultural au început să-și construiască relevanța prin instrumente provenite din sfera comercializării.

Cuvinte cheie: cercetare, teatru, cultură, marketing

PhD Research, Between Culture and Marketing. Looking Back...

The hidden reflex behind starting any research is to legitimize one of its most central attributes: relevance. Regardless of the context offered by the researcher in the process of analyzing a particular subject, one of the more or less conscious stakes is to integrate into a "market", whether we are referring to a "market of cultural values" or one of excessive, unfiltered *promotion*. Doctoral research is, however, under the protection of the framework provided by the university, which legitimizes its cultural meaning and purpose from the outset. At the same time, although subordinated to the general objectives of a cultural space in itself, we find aspects and nuances that lead us to delimit only certain research that we categorize as culturally relevant. The gaze of the researcher and the gaze of the supervisor meet on the terrain of thematic relevance and promotion. On the same terrain discussions are directed towards dilemmas of cultural belonging, motivated by the need to be integrated into a sphere of influence. We cannot fail to notice that contemporary custom, in multiple moments, is founded on a principle whose effects have become widespread, namely the gradual volatilization of the boundary between culture and marketing. Under what conditions can the cultural need no longer escape the need to be visible? Who separates the culture of values from the culture of *promoting*? Do we still realize today whether doctoral research, beyond being a gesture of culture or proof of accumulated information, is, from a certain point, just a *marketable good*? Perhaps not so long ago, doctoral research in the cultural field began to build its relevance through tools coming from the sphere of commercialization.

Keywords: research, theater, culture, marketing

Alexandra Diaconița este actriță, a absolvit studiile de licență în 2017 la Universitatea Națională de Arte „George Enescu” din Iași, secția Actorie, în 2019 este absolventă de Master la Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu; din 2020 a fost doctorandă la Școala Doctorală de Teatru din cadrul Universității Naționale „George Enescu” din Iași, iar din 2024 este Doctor în Teatru și Artele Spectacolului. A colaborat cu diferiți regizori din mediul

teatral independent – Teatru FiX, Teatrul din Stejar – și cel instituțional – Teatrul Național „Vasile Alecsandri” Iași și Teatrul Național „Radu Stanca” din Sibiu. Din 2019 este trainer de arta actorului și improvizație.

alexandradiaconita1112@yahoo.com

Alexandra Diaconița is an actress, she graduated in 2017 at the National University of Arts "George Enescu" in Iasi, Acting department, in 2019 she is a Master's graduate at the University "Lucian Blaga" in Sibiu; since 2020 she was a PhD student at the Doctoral School of Theater at the National University "George Enescu" in Iasi, and since 2024 she has a PhD in Theater and Performing Arts. She has collaborated with various directors from the independent theater environment - FiX Theater, Teatru din Stejar - and the institutional one - "Vasile Alecsandri" National Theater Iasi and "Radu Stanca" National Theater in Sibiu. Since 2019 she is an acting and improvisation trainer.

alexandradiaconita1112@yahoo.com

Drd. Daniel Dragomir, Universitatea Națională de Arte „George Enescu” Iași

„Pregătește-te de impact”

„Pregătește-te de impact” ar putea fi mesajul recepționat de călători în cazul unui dezastru aviatic sau feroviar sau, de cele mai multe ori, în cazul unei producții de film hollywoodiene. În cazul de față, „Pregătește-te de impact” este un îndemn adresat tuturor artiștilor din zona Artei Coregrafice, artiștilor din zona Artei Circului, sportivilor de performanță și nu numai, și nu în ultimul rând persoanelor care practică meserii ce necesită un efort intens susținut pe o perioadă mai lungă de timp cum este cazul celor ce muncesc în domeniul construcțiilor, domeniul minier / petrolier. Cunoașterea empirică este cea care îmi este ghid în a afirma că este necesar să învățăm să ne pregătim corpul pentru și prin efort fizic și să conștientizăm efectul benefic pe care îl poate avea o perioadă structurată de încălzire în reducerea uzurii și a impactului resimțit și în creșterea performanței pe o perioadă mai lungă de timp de pe durata vieții.

Cuvinte cheie: impact, coregrafie, corp, efort

”Prepare for impact”

”Prepare for impact” might be the message travelers receive in the event of a plane or rail disaster, or more often than not, a Hollywood movie production. In the present, "Prepare for impact" is an exhortation addressed to all artists in the area of Choreographic Art, artists in the area of Circus Art, performance athletes and more, and last but not least to people who practice jobs that require a sustained intense effort over a longer period of time, as is the case for those who work in the construction, mining / oil field. It is empirical knowledge that guides me in stating that it is necessary to learn to prepare our bodies for and through physical exertion and to be aware of the beneficial effect that a structured warm-up period can have in reducing wear and tear and impact feeling and in increasing performance over a longer period of time than the lifetime.

Keywords: impact, choreography, body, effort

Daniel Dragomir este un artist ce activează în domeniul Artei Coregrafice. Este coregraf, dansator, profesor și managerul companiei independente Contemporary Creative Dreamers. Este absolvent al studiilor de licență, specializare „Artele Spectacolului – Coregrafie” (2017), și al studiilor de master, specializare „Artă Coregrafică” (2019), la Universitatea Națională de

Artă Teatrală și Cinematografică „I.L. Caragiale” București. Pentru dezvoltarea sa ca dansator și coregraf a participat la ateliere și seminarii naționale și internaționale cu profesorii: Simona Deaconescu, Valentina de Piante, Kalamata Dance Festival 2022 (Edivaldo Ernesto, Lali Ayguadé, Christine Gouzelis & Paul Blackman, Akira Yoshida, Arias Fernandez), Kalamata Dance Festival 2023 (Anton Lachky, Horacio Macuacua, Linda Kapetanea, Josef Frucek), Fabian Wixe, Natalia Pieczuro, Vittoria de Ferrari Sapetto, Antonio Minhoca (Aleamar Capoeira București). În calitate de coregraf a creat spectacolele „Nu mai sunt eu (2016)”, „When Darkness Becomes Light” (2017), „Nihil Sine Deo” (2019), „The Last Raid of HumanKind” (2021), „Let me slip Through Your Fingers” (2022), „Oaza Nebunilor” (2023). În calitate de profesor susține ateliere dedicate celor de nivel începător, dar și ateliere dedicate celor de nivel avansat și profesioniștilor din domeniul Artei Coregrafice: U.N.A.T.C „I.L.Caragiale” București, Compania de dans „Unfold Motion” Timișoara, Universitatea „George Enescu” Iași, Festivalul „Ideo Ideis”, Programul de studiu „Creative PlayGround Intensive”. În calitate de manager și coregraf al companiei Contemporary Creative Dreamers implementează proiecte bazate pe activitățile de producție și difuzare de spectacole și activități în zona educațională (ateliere pentru începători, ateliere pentru profesioniști cu profesori ce își desfășoară activitatea la nivel internațional, programul de studiu “Creative PlayGround Intensive”.)

danielalexandru.draagomir@gmail.com

Daniel Dragomir is an artist who works in the field of Choreographic Art. He is a choreographer, dancer, teacher and manager of the independent company Contemporary Creative Dreamers. He graduated with a bachelor's degree, specialization "Performing Arts - Choreography" (2017), and master studies, specialization "Choreographic Art" (2019), at the National University of Theater and Cinematography "I.L. Caragiale" Bucharest. For his development as a dancer and choreographer, he participated in national and international workshops and seminars with teachers: Simona Deaconescu, Valentina de Piante, Kalamata Dance Festival 2022 (Edivaldo Ernesto, Lali Ayguadé, Christine Gouzelis & Paul Blackman, Akira Yoshida, Arias Fernandez), Kalamata Dance Festival 2023 (Anton Lachky, Horacio Macuacua, Linda Kapetanea, Josef Frucek), Fabian Wixe, Natalia Pieczuro, Vittoria de Ferrari Sapetto, Antonio Minhoca (Aleamar Capoeira Bucharest). As a choreographer he created the performances "Nu mai sunt eu (2016)", "When Darkness Becomes Light" (2017), "Nihil Sine Deo" (2019), "The Last Raid of HumanKind" (2021), "Let me slip Through Your Fingers" (2022), "Oasis of the Fools" (2023). As a teacher, he teaches workshops dedicated to beginners, but also workshops dedicated to advanced level and professionals in the field of Choreographic Art: U.N.A.T.C "I.L.Caragiale" Bucharest, "Unfold Motion" Dance Company Timișoara, "George Enescu" University Iași, The "Ideo Ideis" festival, the "Creative PlayGround Intensive" study program. As a manager and choreographer of the Contemporary Creative Dreamers company, he implements projects based on production and touring, and activities in the educational area (workshops for beginners, workshops for professionals with teachers from abroad, the study program "Creative PlayGround Intensive".)

danielalexandru.draagomir@gmail.com

Drd. Anda Florina Drăgan, Universitatea Babeș Bolyai, Cluj-Napoca

Identitatea feminină văzută prin prisma actelor de violență – Victima violului ca strategie de război în dramaturgia contemporană

În lucrarea de față ne propunem o analiză a modului în care teatrul abordează implicațiile

extrem de traumatizante rezultate din agresiunile sexuale din timpul conflictelor militare. Aplicat vorbind, prin metoda *close-reading* vom identifica modurile prin care dramaturgia contemporană aduce în fața publicului trauma unui astfel de eveniment. Deși societatea noastră e într-o continuă schimbare și evoluție, observăm teme și subiecte recurente care rămân o constantă în teatru încă de la începuturile lui, iar războiul se dovedește a fi una dintre acestea, indiferent de perioada istorică. Urmele lăsate de război în viețile victimelor reprezintă un subiect care a fost abordat de mulți dramaturgi, indiferent de conflictele despre care au ales să vorbească. Viața personajelor e afectată direct de război, iar un lucru e sigur pentru toți: nimic nu va mai fi la fel. Teatrul e un dialog constant între ceea ce se întâmplă pe scenă și publicul său. Acesta vorbește sau măcar ar trebui să o facă despre societatea momentului actual și tensiunile, realitățile, neajunsurile sale. Violul și violența asupra femeilor au devenit un subiect pe care se pune accentul, implicit și în teatru, încă din anii 1960 conform *Rape on the Contemporary Stage* (Lisa Fitzpatrick, UK, Palgrave Macmillan, 2018). Realitățile terifiante și poveștile femeilor victime ale războaielor au inspirat mulți dramaturgi contemporani să scrie despre asta, piese care sunt și obiectul cercetării noastre: *Război* de Lars Norén, *Femeia ca un câmp de luptă* de Matei Vișniec, *Ruined* de Nottage Lynn, *9 Parts of Desire* de Heather Raffo.

Cuvinte cheie: feminin, identitate, violență, dramaturgie

Female Identity Seen Through the Lens of Acts of Violence – The Rape Victim as a War Strategy in Contemporary Drama

In this paper, we aim to analyze how theatre addresses the highly traumatizing implications of sexual assaults during military conflicts. Practically speaking, through the close-reading method, we will identify the ways in which contemporary drama brings the trauma of such an event to the audience's attention. Although our society is in constant change and evolution, we observe recurring themes and subjects that remain a constant in theatre since its inception, with war proving to be one of them, regardless of the historical period. The traces left by war in the lives of its victims represent a subject that has been addressed by many playwrights, regardless of the conflicts they chose to depict. The lives of the characters are directly affected by war, and one thing is certain for all: nothing will ever be the same. Theatre is a constant dialogue between what happens on stage and its audience. It speaks, or at least it should, about the society of the present moment and its tensions, realities, and shortcomings. Rape and violence against women have become a prominent subject, including in theatre, since the 1960s, as highlighted in *Rape on the Contemporary Stage* (Lisa Fitzpatrick, UK, Palgrave Macmillan, 2018). The terrifying realities and stories of women who are victims of wars have inspired many contemporary playwrights to write about them. These plays are the focus of our research: *War* by Lars Norén, *The Woman as a Battlefield* by Matei Vișniec, *Ruined* by Lynn Nottage, and *9 Parts of Desire* by Heather Raffo.

Keywords: feminin, identity, violence, dramaturgy

Anda Drăgan este regizoare de teatru, absolventă a Facultății de Teatru și Film din Cluj-Napoca, nivel licență și master. În prezent este doctorandă în cadrul aceleiași facultăți cu o cercetare în domeniul teatrului pe o temă ambițioasă, reprezentarea femeii în conflictele militare balcanice în dramaturgia contemporană. Semnează regia spectacolelor atât în mediul independent cât și în mediul de stat. Printre teatrele cu care a colaborat se numără Teatrul Național Cluj-Napoca, Teatrul „Tony Bulandra” Târgoviște, Centrul de Creație Maidan, REACTOR de creație și experiment. Colaboratoare a zonei independente și a rezidențelor de creație artistică în cadrul proiectelor celor de la Create.Act.Enjoy, REACTOR de creație și experiment, Compania de

Teatru AMALGAM, Asociația Teatrelor Independente, Centrul de Proiecte Timișoara. În prezent este participantă în cadrul programului de formare ARTA CA TERAPIE | NEW GENERATION by Create.Act.Enjoy. Este implicată activ în intervenții culturale și își îndreaptă interesul spre teme sociale, instalații performative și spectacole interactive, dar și spre educația prin teatru și diferitele forme prin care arta se poate manifesta în folosul societății.

anda.dragan@ubbcluj.ro

Anda Drăgan is a theater director, a graduate of the Faculty of Theater and Film in Cluj-Napoca, holding both a bachelor's and a master's degree. She is currently a PhD candidate at the same faculty, conducting research in the field of theater on an ambitious topic: the representation of women in Balkan military conflicts within contemporary drama. She directs performances both in the independent sector and in the state sector. Among the theaters she has collaborated with are the National Theatre of Cluj-Napoca, "Tony Bulandra" Theatre in Târgoviște, Maidan Creation Center, and REACTOR for creation and experimentation. Collaborated with the independent arts scene and artistic residency programs within the projects of Create.Act.Enjoy, REACTOR of creation and experiment, AMALGAM Theatre Company, the Association of Independent Theatres, and the Timișoara Projects Center. Currently, she is a participant in the ART LIKE THERAPY | NEW GENERATION training program by Create.Act.Enjoy. She is actively involved in cultural interventions and focuses on social themes, performative installations, and interactive performances, as well as theater education and the various ways in which art can manifest for the benefit of society.

anda.dragan@ubbcluj.ro

Drd. Georgiana Ene, Universitatea de Artă Teatrală și Cinematografică „I.L. Caragiale” București

Cum aducem adolescenții la teatru

În instituțiile de spectacole din România, în general, și cele de rang Național, în special, există direcții de acțiune ale marketingului cultural care pot menține interesul tinerilor de a veni la teatru. Managerii de teatre ar putea să includă în repertoriu producții pentru tineri, care se potrivesc celor cu vârste între 9 - 16 ani. După vârsta de 9 ani nu se mai vorbește despre spectacol de copii pentru că, la un anumit moment, nu recunosc că mai sunt copii și nu mai vor acest tip de spectacol. La 13-14 ani apare necesitatea unui alt limbaj, a unei alte structuri dramatice, dorim să-i educăm și să devenim prieteni cu ei. Pentru a realiza acest lucru aducem educația și cultura împreună. Pornind de la această premisă, aceea de a îmbunătăți experiența teatrală, în sensul creșterii și diversificării publicului, una dintre posibilități este elaborarea unei strategii bazate pe perspectivă spectatorului – consumator, aceea de educare a tinerilor și de includere a educației ca instrument de marketing, în special în promovare. Astfel, în funcție de fiecare instrument al mixului de marketing se conturează o serie de direcții de acțiune derivate din informațiile care provin din literatura de specialitate, analiza mediului, dar și studiul publicului de teatru din România. O noutate ar fi ca unul dintre aceste instrumente să fie educația. Pentru că există puține teatre care se adresează adolescenților sau care au ocazional producții pentru aceștia, lansarea acestei întrebări va fi inclusă în cercetarea mea de doctorat.

Cuvinte cheie: adolescenți, teatru, educație, cultură

How We Bring Teenagers to the Theatre

In the context of Romanian performing arts institutions, both at the regional and national levels, there are potential avenues for cultural marketing that could serve to sustain

the interest of younger demographics in attending theatrical performances. It would be beneficial for theatre managers to consider including productions designed for a younger demographic in their repertoire, with a particular focus on those aged between 9 and 16. Once a child reaches the age of nine, the term "children's shows" is no longer applicable, as the child in question is no longer considered to be a child. Consequently, they are no longer interested in such shows. At the age of 13-14, there is a need for another language and another dramatic structure. The objective is to educate and become friends with them. To achieve this, education and culture must be brought together. Based on the premise of improving the theatrical experience to increase and diversify the audience, one possibility is to develop a strategy based on the spectator-consumer perspective. This would entail educating young people and including education as a marketing tool, especially in promotion. Consequently, a series of action directions are derived from the information obtained from specialized literature, environmental analysis, and the study of the Romanian theatre audience, with regard to each instrument of the marketing mix. A notable innovation would be the incorporation of education as a tool. Given the dearth of theatres that cater to the teenage demographic or that occasionally produce works for this age group, the investigation of this topic will form part of my doctoral research.

Keywords: teenagers, theatre, education, culture

Georgiana Ene este doctorandă la Universitatea de Artă Teatrală și Cinematografică „I.L. Caragiale” din București, specializarea Teatru și Artele Spectacolului. Cercetarea sa se concentrează pe noile direcții în marketingul cultural al teatrelor naționale din România, iar teza finală se numește: „Noi direcții de marketing în teatrele naționale din România”. În plus, deține un masterat în „Studii teatrale - Management cultural și marketing” de la aceeași instituție. Concomitent, a absolvit un program de master în Management și Comunicare la Școala Națională de Științe Politice, specializarea Managementul Performanței.

georgiana.ene@unatc.ro

Georgiana Ene is a PhD student at the University of Theatre and Cinema Arts "I.L. Caragiale" in Bucharest, specialising in Theatre and Performing Arts. Her research focuses on the development of new approaches to the marketing of national theatres in Romania, and her final thesis is entitled: "New marketing directions in national theatres in Romania". Furthermore, she holds a Master's degree in "Theatre Studies - Cultural Management and Marketing" from the same institution. Concurrently, she completed a Master's programme in Management and Communication at the National School of Political Science, specialising in Performance Management.

georgiana.ene@unatc.ro

Drd. Alexandra-Sorana Eșanu, Universitatea Națională de Arte „George Enescu” Iași

Dimensiuni culturale ale cercetării doctorale în domeniul Teatrului și Artele Spectacolului

Cultura reprezintă metoda principală de comprehensiune a societății, în strânsă legătură cu valorile, normele și comportamentele individului. Acestea sunt influențate de statutul social, economic și politic, căpătând o dimensiune colectivă manifestată prin obiceiuri, tradiții și simboluri din care rezultă sentimentul de apartenență. Fiecare persoană devine astfel o „lentilă” ce reflectă perspectivele culturii. Global, cultura nu prezintă limite geografice, iar cercetarea doctorală devine un act cultural concret bazat pe aprofundarea mai

multor domenii și forme de expresie, fie ele de natură culturală, literară, filosofică sau științifică. Disensiunile științific-artistic persistă în unele aspecte particulare. Totuși, prin dialogul deschis și colaborarea interdisciplinară, „omul de cultură” ar putea să înțeleagă limbajul „omului tehnic”. Teatrul este o formă de expresie culturală care leagă istoria de artă și arta de societate. În această eră mediatică este un factor vital perspectiva lucrării științifice ca formă de creație culturală, în care accentul este îndreptat spre gândire, reflecție și dezbateri. Însă nu toate cercetările de acest tip sunt neapărat culturale în adâncime. În momentul în care interesul se limitează la perspectiva științifică, acestea rămân instituționale. Relația dintre doctorand și coordonator este de asemenea definitorie, aceasta valorificând rezultatul cercetării comune ca fiind un act cultural sau un instrument științific. Pentru un rezultat benefic publicului cititor depinde ca relația celor două forțe creatoare să fie îndreptată înspre bunăstarea cercetării și totodată să fie încărcată din punct de vedere cultural prin diferite activități și experiențe formale ori informale.

Cuvinte cheie: cultură, creație, cercetare doctorală, istorie, societate, artă

Cultural Dimensions of the Doctoral Research in Theatre and Performing Arts

Culture represents the main method of understanding society, closely related to the values, norms and behaviors of the individual. They are influenced by the social, economic and political status, acquiring a collective dimension manifested through customs, traditions and symbols from which the feeling of belonging results. Each person thus becomes a "lens" that reflects the perspectives of the culture. Globally, culture has no geographical boundaries, and the doctoral research becomes a concrete cultural act based on the deepening of several fields and forms of expression, either having a cultural, literary, philosophical or scientific nature. Scientific-artistic disagreements maintain in some particular aspects. However, through open dialogue and interdisciplinary collaboration, the "man of culture" could understand the language of the "technical man". Theater is a form of cultural expression that links art to history and then to society. In this media era, the perspective of scientific work as a form of cultural creation, where the focus is on thought, reflection and debate, is a vital factor. However, not all research of this type is necessarily cultural in depth. When the interest is limited to the scientific perspective, it remains institutional. The relationship between the doctoral student and the coordinator is also defining, as it values the result of the common research as a cultural act or a scientific tool. For a beneficial result for the readers, it depends on the relationship of the two creative forces to be directed towards the well-being of the research and at the same time to be loaded from a cultural point of view through different formal or informal activities and experiences.

Keywords: culture, creation, doctoral research, history, society, art

Sorana Eșanu este actriță de teatru și film, absolventă a Facultății de Teatru din cadrul Universității Naționale „George Enescu” din Iași, a urmat masterul de Artele Spectacolului la Facultatea de Teatru și Film din cadrul Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca, iar în prezent cercetează tema actorului marcat pozitiv sau negativ de către personaj în cadrul Școlii Doctorale UNAGE, Iași. Cercetarea doctorală la care lucrează se va numi „Personajul din rană. Semne, urme, ecouri în corpul și psihicul actorului”. În anul 2021 câștigă Premiul pentru Cea Mai Bună Actriță în cadrul Bacău-Fest Monodrame cu spectacolul „Medeea Redux” în regia Andei Drăgan, iar în prezent joacă preponderent în spectacole din trupe de teatru independente, precum și în filme. Este cunoscută pentru roluri precum *Ala* din „Tango” (de Sławomir Mrożek), *Angustias* din „Casa Bernardei Alba” (de Federico García Lorca), *Femeia 2* din „Joc” (de Samuel Beckett) și personaje colective din „Cum să-ți zic?”, „Războiul nu are chip de femeie”, „Unele rufe se spală în public”, regia Andei Drăgan.

soranaesanu@gmail.com

Sorana Eșanu is a theater and film actress, a graduate of the Faculty of Theater of National University "George Enescu" Iași, followed the Master of Performing Arts at the Faculty of Theater and Film, "Babeș-Bolyai" University in Cluj-Napoca, and is currently researching the theme of the actor touched positively or negatively by the character within the UNAGE Doctoral School, Iași. The doctoral research she is working on will be called "The character from the wound. Signs, traces, echoes in the actor's body and psyche". In 2021, she won the Best Actress Award at the Bacău-Fest Monodrama with "Medea Redux" performance directed by Anda Drăgan and currently she mainly plays in shows from independent theater groups, as well as in films. She is known for roles such as *Ala* in "Tango" (by Sławomir Mrożek), *Angustias* in "The House of Bernarda Alba" (by Federico García Lorca), *Woman 2* in "Play" (by Samuel Beckett) and collective characters in "How to put it?", "War has no woman's face", "Some laundry is washed in public", directed by Anda Drăgan.

soranaesanu@gmail.com

Drd. Cristina Gherghina, Universitatea „Babeș-Bolyai” Cluj-Napoca

Teatrul Absurdului – o paradigmă a jocului cultural

Textele dramatice alese în lucrare sunt analizate pentru a explora teoria jocului, susținând ideea lui Ionesco că teatrul este „o istorie care se trăiește”. Spre deosebire de cinematograful, teatrul construiește o arhitectură dinamică de imagini scenice, fiind o artă vizuală și auditivă ce invită la participare activă. În secolul XX, teatrul s-a diversificat prin forme inovatoare precum teatrul-dans, cabaret sau cafe-teatru, iar regizori precum Kantor și Wilson au accentuat estetica imaginii, minimalizând importanța cuvântului. Un element-cheie al analizei îl constituie diferența dintre *mimesis aristotelic* și *mimesis-joc*. *Mimesis aristotelic*, fundamentul teatrului clasic, implică imitarea realității, printr-o reprezentare fidelă și logică a evenimentelor, menită să provoace catharsis. În contrast, *mimesis-joc* redefiniște reprezentarea ca un proces creativ, ludic și experimental, în care realitatea este transformată și reinterpretată. Teatrul absurd, exemplificat de Ionesco, întruchipează perfect *mimesis-joc*: în loc să imite realitatea, subminează logica tradițională și explorează condiția umană prin absurditate, ironie și simbolism. Sincretismul domină teatrul modern, unde genurile și artele fuzionează. Totuși, teatrul păstrează caracterul sacru, definit de Huizinga ca o formă pură a jocului, care transcende timpul și spațiul real. *Mimesis-joc* oferă regizorilor libertatea de a experimenta cu imagini și texte, propunând povești fie mimetice, fie antimimetice, care reflectă teme universale precum frica, iubirea, moartea și credința. Astfel, teatrul, de la competițiile rituale dionisiace, marcate de *mimesis aristotelic*, până la modernitatea absurdului, centrat pe *mimesis-joc*, rămâne un spațiu unde sacralul și profanul coexistă, iar jocul teatral continuă să exploreze condiția eternă a umanității.

Cuvinte cheie: teatru, absurd, cultură, joc

The Theater of the Absurd – A Paradigm of Cultural Play

The dramatic texts selected in the study are analyzed to explore the theory of play, supporting Ionesco's idea that theatre is "a living story." Unlike cinema, theatre constructs a dynamic architecture of scenic images, being a visual and auditory art that invites active participation. In the 20th century, theatre diversified through innovative forms such as dance theatre, cabaret, and cafe-theatre, while directors like Kantor and Wilson emphasized the aesthetics of imagery, minimizing the importance of words. A key element of the analysis is

the distinction between Aristotelian mimesis and play-mimesis. Aristotelian mimesis, the foundation of classical theatre, involves imitating reality through a faithful and logical representation of events, designed to provoke catharsis. In contrast, play-mimesis redefines representation as a creative, playful, and experimental process in which reality is transformed and reinterpreted. The Theatre of the Absurd, exemplified by Ionesco, perfectly embodies play-mimesis: rather than imitating reality, it undermines traditional logic and explores the human condition through absurdity, irony, and symbolism. Syncretism dominates modern theatre, where genres and arts merge. However, theatre retains its sacred character, defined by Huizinga as a pure form of play that transcends real time and space. Play-mimesis gives directors the freedom to experiment with images and texts, presenting stories that are either mimetic or anti-mimetic, reflecting universal themes such as fear, love, death, and faith. Thus, theatre, from the ritual Dionysian competitions marked by Aristotelian mimesis to the modern absurdity centered on play-mimesis, remains a space where the sacred and the profane coexist, and theatrical play continues to explore the eternal human condition.

Keywords: theatre, absurd, culture, play

Sunt **Cristina Gherghina**, un cercetător și critic cu o vastă experiență în teatru și literatură. În prezent, urmez un doctorat la Facultatea de Teatru și Televiziune, Universitatea Babeș-Bolyai, unde cercetarea mea se concentrează pe o abordare lingvistică integrativă a teatrului absurdului și a performance-ului. Lucrarea mea de doctorat explorează modul în care semnificația este generată pe multiple nivele semiotice în textele dramatice și post-dramatice, utilizând lingvistica integrativă pentru a analiza teatralitatea și reateatralizarea discursului în cadrul performance-ului. Dețin două diplome de master: una în Teoria Dramaticii Teatrale cu aplicații asupra operelor lui Eugen Ionescu și alta în Lingvistică Aplicată, cu o interpretare din perspectiva poeziei antropologice pe texte din literatura latino-americană. Drumul meu academic a început cu o diplomă de licență în Limba și Literatura Română și Spaniolă, tot la Universitatea Babeș-Bolyai. În cariera mea profesională, am lucrat ca critic de teatru pentru Teatrul Azi și LaPunkt din 2018. De asemenea, am o experiență în domeniul educațional, predând Limba și Literatura Română la diverse instituții de prestigiu, inclusiv la Colegiul Național „Nicolae Bălcescu” și la Liceul „Tiberiu Popoviciu” de Informatică. Am fost, de asemenea, Profesor de Istoria Teatrului și Coordonator de Disertații la Școala de Coregrafie și Dramă „Octavian Stroia”. Recent, am prezentat cercetarea mea la Simpozionul Național al Studenților pe tema Teatru și Film, unde am explorat interacțiunea dintre paratext și metatext în reconstruirea semnificației textuale. Pasiunea mea pentru teatru continuă să îmi ghideze munca, îmbinând teoria critică cu analiza performance-ului pentru a descoperi noi dimensiuni ale artei teatrale.

cristina.gherghina@ubbcluj.ro

I am **Cristina Gherghina**, a researcher and critic with extensive experience in theatre and literature. I am currently pursuing a Ph.D. at the Faculty of Theatre and Television, Babeș-Bolyai University, where my research focuses on an integrative linguistic approach to the Theatre of the Absurd and performance. My doctoral work explores how meaning is generated on multiple semiotic levels in dramatic and post-dramatic texts, using integrative linguistics to analyze theatricality and the re-theatricalization of discourse within performance. I hold two master's degrees: one in Theoretical Drama with applications to the works of Eugen Ionesco, and another in Applied Linguistics, interpreting texts from Latin American literature from the perspective of anthropological poetics. My academic journey began with a bachelor's degree in Romanian and Spanish Language and Literature, also from Babeș-Bolyai University. In my professional career, I have worked as a theatre critic for

Teatrul Azi and LaPunkt since 2018. I also have experience in the educational field, having taught Romanian Language and Literature at various prestigious institutions, including Nicolae Bălcescu National College and Tiberiu Popoviciu High School of Computer Science. Additionally, I have served as a Professor of Theatre History and Dissertation Coordinator at the Octavian Stroia School of Choreography and Drama. Recently, I presented my research at the National Student Symposium on Theatre and Film, where I explored the interaction between paratext and metatext in reconstructing textual meaning. My passion for theatre continues to guide my work, blending critical theory with performance analysis to uncover new dimensions of theatrical art.

cristina.gherghina@ubbcluj.ro

Drd. Gabriel Hritcu, Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică „I.L. Caragiale” București

Care este cultura de astăzi?

Autorul american Robert Ludlum a afirmat faptul că singura emoție mai puternică decât frica este speranța, iar ca acest lucru să se manifeste trebuie puse în pagină atât lucrurile îngrijorătoare ale unei societăți, cât și micile sclipiri ce pot aprinde flacăra speranței și a ambiției spre ceva nou. Îmi este imposibil să nu admit faptul că circumstanțele culturale actuale sunt îngrijorătoare, majoritatea mișcărilor artistice devenind din ce în ce mai lipsite de conținut. Dar în același timp îmi propun să privesc toate evenimentele ce ne înconjoară și dintr-o perspectivă optimistă ce se bazează pe o simplă și poate naivă zicală: „după orice furtună apare curcubeul”. Înainte de a ne întreba dacă cercetările științifice de astăzi sunt relevante din punct de vedere cultural trebuie să găsim balanța înțelegerii între generația non-digitalizării și cea a digitalizării. Cultura este esența unei societăți, deci a omului, iar omul este în continuă schimbare. Personal sunt un tânăr care se confruntă cu diferențele de perspectivă existente din pricina schimbărilor prea bruște din ultimele decenii, iar singura mea dorință este aceea de a înțelege simbolistica profundă a termenului „cultură” pentru a o pune în aplicare în noile forme de exprimare artistică. Astfel cred că vom putea găsi răspunsul la întrebarea: În ce direcție trebuie să ne îndreptăm atenția și cercetările pentru a călca cu pași noi și siguri către un nou curent cultural?

Cuvinte cheie: cultură, societate, artă

What is Today's Culture?

The American author Robert Ludlum said that the only emotion more powerful than fear is hope, and for this to manifest itself, both the worrisome things of a society and the small glimmers that can ignite the flame of hope and ambition for something new must be brought to the page. It is impossible not to admit that the current cultural circumstances are worrying, with most artistic movements becoming increasingly devoid of substance. But at the same time, I propose to look at everything that is happening around us also from an optimistic perspective based on a simple and perhaps naïve saying: "after every storm comes a rainbow". Before wondering whether today's scientific research is culturally relevant, we need to find the balance of understanding between the generation of non-digitization and the generation of digitization. Culture is the essence of a society, thus of man, and man is constantly changing. Personally, I am a young person who is confronted with the differences in perspective that exist because of the too sudden changes of the last decades, and my only desire is to understand the deep symbolism of the term "culture" in order to apply it to new forms of artistic expression. In this way I believe that we will be able to find the answer to the

question: in which direction should we direct our attention and research in order to take new and sure steps towards a new cultural trend?

Keywords: culture, society, art

Gabriel Hrițcu este actor și pedagog teatral, iar în prezent este doctorand la UNATC „I. L. Caragiale” dezvoltându-și cercetarea cu titlul „Direcții de studiu și experiment în formarea actorului contemporan”.

gabriel.hritcu@unatc.ro

Gabriel Hrițcu is an actor and theater teacher, and is currently a PhD student at UNATC „I. L. Caragiale” developing his research with the title "Directions of study and experiment in the training of the contemporary actor".

gabriel.hritcu@unatc.ro

Drd. Maria Lelea, Universitatea „Lucian Blaga” Sibiu

Actrița în cercetare – între emoție și rațiune

Prezentarea noastră are ca scop identificarea provocărilor întâmpinate de o actriță-cercetătoare și a posibilelor soluții. Atunci când ne referim la „spectaculozitatea unui act de creație”, ne gândim inevitabil la emoție, la neașteptat, la experiență. Pe de altă parte, cercetarea se identifică cu obiectivitatea, pragmatismul și precizia. Cercetarea doctorală în domeniul artelor spectacolului reprezintă o provocare – o ciocnire între visceralitatea actorului și raționalitatea cercetătorului. Tema conferinței din acest an, *Cultură și creație. Cercetarea doctorală ca act cultural*, aduce o perspectivă interesantă privind tema cercetării mele – în ce fel pot coexista actrița și cercetătoarea sau doctoranda? Comunicarea *Actrița în cercetare – între emoție și rațiune* își propune să răspundă la această întrebare, pornind de la studiul meu privind conceptul actriței complete în teatrul contemporan. În cercetarea realizată, am asociat actrița completă cu activismul – pe scenă și în afara ei, aceasta fiind o nouă provocare pentru actrița în cercetare: găsirea unui echilibru între activism și cercetarea doctorală. Meseria de actor are strânse legături cu conceptul de umanitate. În sociologie, umanitatea este definită ca cel mai mare grup social, dacă ar exista posibilitatea unirii tuturor oamenilor într-o unitate de acțiune - având ca scop comun rezolvarea unor probleme majore. Astfel, putem asocia actorul cu nevoia de a realiza o schimbare în lume și cu dorința de a ajunge la sufletele și mințile oamenilor. Cercetarea doctorală pe care o realizez, *Ipostaze ale feminității în teatrul contemporan*, mă aduce mai aproape de propriile răspunsuri și ajung să înțeleg că unul dintre cele mai importante motive pentru care am ales meseria de actriță este de a rescrie și a redefini destinul femeilor.

Cuvinte cheie: emoție, rațiune, teatru, cultură

The Actress in Research – Between Emotion and Reason

Our presentation aims to identify the challenges faced by an actress-researcher and possible solutions. When referring to “the spectacular nature of a creative act,” we inevitably think of emotion, the unexpected, and experience. On the other hand, research is defined by objectivity, pragmatism, and precision. Doctoral research in the field of performing arts represents a challenge – a clash between the actor's visceral nature and the researcher's rationality. This year's conference theme, *Culture and Creation: Doctoral Research as a Cultural Act*, provides an interesting perspective on my research topic – in what way can the actress and the researcher or doctoral candidate coexist? The presentation *The Actress in*

Research – Between Emotion and Reason aims to answer this question, drawing from my study of the concept of the complete actress in contemporary theater. In my research, I have linked the idea of the complete actress with activism – both on and off the stage. This introduces a new challenge for the actress in research: finding a balance between activism and doctoral studies. The profession of acting is deeply connected to the concept of humanity. In sociology, humanity is defined as the largest social group, envisioning the possibility of uniting all people into a cohesive unit of action with a shared goal of addressing major issues. Thus, we can associate actors with the desire to effect change in the world and the drive to touch the hearts and minds of people. My doctoral research, *Hypostases of Femininity in Contemporary Theatre*, brings me closer to my own answers and helps me understand that one of the most important reasons I chose to be an actress is to rewrite and redefine the destiny of women.

Keywords: emotion, reason, theatre, culture

Maria Lelea, născută pe 16 februarie 1998 în Pancevo, Serbia, este actriță, doctorandă în *Artele Spectacolului* la Universitatea Lucian Blaga Sibiu – Facultatea de litere și arte și studentă din 2023 la Universitatea Politehnică Timișoara – Facultatea de științe ale comunicării, specializarea *Comunicare și Relații publice*. Studiile de licență le-a încheiat la Universitatea de Vest Timișoara – Facultatea de muzică și teatru, specializarea *Artele Spectacolului*, urmând să se mute în Sibiu pentru studiile de master în *Arta interpretării caracterelor dramatice*. Până în prezent, actrița Maria Lelea a jucat roluri de factură diferită – Rose în *Cântecul copilului care va înălța un zmeu* (regia Mariana Cămărășan și Amalia Iorgoiu, o producție ULBS – TNRS), Miruna în *Las Fierbinți*, Alesia în filmul *Timing* (regia Lucas Neagu), Christiane F. în *Noi, copiii cu aripi* – un one woman show în regia Marianei Cămărășan (o coproducție unteatru București – TNRS). Munca la spectacolul *Noi, copiii cu aripi*, pentru care Maria Lelea a scris textul – o dramatizare a romanului autobiografic al Christianei F. *Noi, copiii din Bahnhof Zoo*, a reprezentat un pas esențial în definirea temei pentru cercetarea doctorală. Înțelegând cât de important este în 2024 pentru o actriță să rescrie și să redefinească personajele feminine, a luat naștere studiul doctoral *Ipostaze ale feminității în teatrul contemporan* – cercetarea doctorală fiind realizată la Universitatea „Lucian Blaga” Sibiu, sub coordonarea prof. univ. dr. Ion M. Tomuș.

marialelea@yahoo.com

Maria Lelea, born on the 16th of February 1998 in Pancevo, Serbia, is an actress, PhD candidate in Performing Arts at the “Lucian Blaga” University Sibiu – Faculty of Letters and Arts and a student at the Timișoara Polytechnic University - Faculty of Communication Sciences, specialising in Communication and Public Relations. She completed her Bachelor’s Degree at the West University of Timișoara - Faculty of Music and Theatre, specialising in Performing Arts, followed by her Master’s studies in The Art of Portraying Dramatic Characters in Sibiu. Until now, the actress Maria Lelea has played various roles - Rose in *The Song of the Child Who Will Fly a Kite* (directed by Mariana Cămărășan and Amalia Iorgoiu, a ULBS - TNRS production), Miruna in *Las Fierbinți*, Alesia in the movie *Timing* (directed by Lucas Neagu), Christiane F. in *We, The Children with Wings* – one woman show directed by Mariana Cămărășan (co-production unteatru Bucharest - TNRS). Working on the production *We, The Children with Wings*, for which Maria Lelea wrote the text – a dramatization after Christiana F.’s autobiographical novel *We, The Children from Bahnhof Zoo*, was an essential step for defining the topic for the doctoral research. Understanding how important it is, in 2024, for an actress to rewrite and redefine the female characters, the doctoral study *Hypostases of Femininity in Contemporary Theatre* was born – the doctoral research being

carried out at the “Lucian Blaga” University Sibiu, under the supervision of University Professor PhD Ion M. Tomuş.
marialelea@yahoo.com

Dr. Cosmin Matei, Universitatea „Babeş-Bolyai”, Cluj-Napoca

Deficitul de Formare: Instabilitățile conținuturilor de cunoaștere pedagogică în educația teatrală din România

Studiile de teatru se confruntă cu instabilități culturale semnificative, în special în ceea ce privește alfabetizarea în sănătatea mintală și practicile educaționale holistice în formarea actorilor și a regizorilor. Cercetarea noastră doctorală subliniază necesitatea urgentă de a aborda provocările psiho-culturale legate de sănătatea mintală în rândul studenților la actorie din România, evidențiind deficiențe în învățare care împiedică atât dezvoltarea artistică, cât și bunăstarea psihologică. O preocupare principală este inflexibilitatea psihologică, care mediază relația dintre distorsiunile cognitive și suferința psihologică. Studenții experimentează adesea anxietate și stres din cauza cerințelor riguroase ale formării lor, ceea ce poate duce la dezvoltarea de mecanisme de adaptare *dezadaptive* bazate pe credințe distorsionate despre abilitățile lor. Această lipsă de ancorare culturală exacerbează confuzia cognitivă și alienarea, rezultând în incertitudine cu privire la identitățile lor artistice. Volatilitatea emoțională, intensificată de roluri diverse și ore lungi de pregătire, provoacă fluctuații ale stării de spirit și răspunsuri de stres crescute care afectează flexibilitatea cognitivă. Acești factori limitează capacitatea studenților de a-și adapta gândurile și comportamentele, împiedicându-le transformarea creativă. În plus, lipsa motivației de a cultiva obiective bazate pe valori agravează volatilitatea. Prevalența cunoașterii tacite în rândul profesorilor-artiști complică aceste provocări, deoarece mulți nu au pregătire pedagogică formală pentru a răspunde nevoilor cognitive și emoționale ale studenților. Practicile pedagogice pot spori involuntar suferința și pot crea așteptări nerealiste în privința rezultatelor învățării. Cercetările doctorale în educația teatrală ar trebui să prioritizeze integrarea principiilor Științei Contextual Comportamentale pentru a îmbunătăți bunăstarea psihologică și angajamentul intelectual al studenților.

Cuvinte cheie: formare, conținut pedagogic, educație, teatru

Training Deficit: The Instabilities of Pedagogical Knowledge Content in Theatre Education in Romania

Theatre studies face significant cultural instabilities, particularly regarding mental health literacy and holistic educational practices in the training of actors and directors. Our doctoral research underscores the urgent need to address the psycho-cultural challenges related to mental health among acting students in Romania, highlighting learning deficiencies that hinder both artistic development and psychological well-being. A primary concern is psychological inflexibility, which mediates the relationship between cognitive distortions and psychological distress. Students often experience anxiety and stress due to the rigorous demands of their training, which can lead to the development of maladaptive coping mechanisms based on distorted beliefs about their abilities. This lack of cultural anchoring exacerbates cognitive confusion and alienation, resulting in uncertainty regarding their artistic identities. Emotional volatility, intensified by diverse roles and long hours of preparation, provokes mood fluctuations and increased stress responses that affect cognitive flexibility. These factors limit students' ability to adapt their thoughts and behaviors, hindering their creative output. Additionally, the lack of motivation to cultivate values-based

goals exacerbates this volatility. The reliance on tacit knowledge among artist-teachers complicates these challenges, as many lack formal pedagogical training to address students' cognitive and emotional needs. Pedagogical practices may inadvertently enhance suffering and create unrealistic expectations regarding learning outcomes. Doctoral research in theatre education should prioritize the integration of principles from Contextual Behavioral Science to improve the psychological well-being and intellectual engagement of students.

Keywords: training, pedagogical knowledge, education, theatre

Cosmin Matei este un regizor de teatru preocupat de pedagogie în domeniul teatru și artele spectacolului, cu un parcurs academic consistent. A absolvit în 2022 cursurile de formare continuă pentru cadre didactice la Universitatea Babeș-Bolyai, specializându-se în psihopedagogie, cu metode de predare adaptate Generației Z. Recent, a finalizat studiile doctorale în cadrul Școlii Doctorale de Teatru și Film din Cluj-Napoca, având ca temă a tezei de doctorat investigarea corporalizării vulnerabilităților cognitive în antrenamentul actorilor. În prezent se află implicat în proiecte de cercetare care explorează impactul vulnerabilităților cognitive asupra actorilor profesioniști. A publicat lucrări științifice în domeniul artelor performative și a participat la conferințe internaționale, abordând metode inovatoare de predare și formare vocațională. Cosmin se distinge prin abordările sale experimentale, care îmbină tehnici derivate din metode de investigare fenomenologică și analiză cognitiv-comportamentală bazate pe dovezi, cu teme sociale relevante. Producțiile sale, recunoscute și premiate, reflectă angajamentul său față de explorarea limitelor expresiei artistice. Activitatea sa se concentrează pe îmbunătățirea metodelor educaționale și sprijinirea tinerilor artiști în dezvoltarea lor profesională, subliniind importanța bunăstării psihologice în procesul educațional.

cosmin.matei@ubbcluj.ro

Cosmin Matei is a theatre director concerned with pedagogy in the field of theatre and performing arts, with a consistent academic background. He graduated in 2022 from the continuous education program for teachers at Babeș-Bolyai University, specializing in psycho-pedagogy, with teaching methods adapted for Generation Z. Recently, he completed his doctoral studies at the Doctoral School of Theatre and Film in Cluj-Napoca, focusing on the embodiment of cognitive vulnerabilities in actor training for his doctoral thesis. He is currently involved in research projects exploring the impact of cognitive vulnerabilities among professional actors. He has published scientific works in the field of performing arts and has participated in international conferences, addressing innovative teaching methods and vocational training. Cosmin stands out for his experimental approaches that blend techniques derived from phenomenological research and evidence-based cognitive-behavioural analysis with relevant social themes. His recognized and awarded productions reflect his commitment to exploring the limits of artistic expression. His work focuses on improving educational methods and supporting young artists in their professional development, highlighting the importance of psychological well-being in the educational process.

cosmin.matei@ubbcluj.ro

Drd. Teodora Medeleanu, Universitatea Națională de Arte „George Enescu” Iași, University of Gdansk

Doctorat închis/ deschis sau Cum și pentru cine scriem?

Teza și, implicit, cercetarea doctorală sunt componente esențiale ale dezvoltării domeniului căruia îi aparțin. Astfel, atunci când vine vorba de sfera teatrală, aceste două trebuie tratate, în mod evident, ca fiind acte culturale și, deci, generate de - și direcționate către un „public”, beneficiar direct al rezultatelor procesului de cercetare. Această lucrare va analiza diferențele dintre un doctorat ce are ca punct central o comunitate și o nișă restrânsă (de nivel local sau național), în comparație cu unul axat pe un areal geografic mai larg (regional, internațional sau, de ce nu?, global), atât din punctul de vedere al modului în care sunt gestionate problemele de accesibilitate lingvistică și stilistică, cât și prin analiza posibilelor particularități de structură. Forma și conținutul se generează reciproc, însă sunt într-un permanent contact cu fondul fiecărei cercetări în parte, cu detaliile ce individualizează comunitatea căreia i se adresează și care, într-o anumită măsură, a „cerut” realizarea cercetării. *Doctoratul deschis* este un element al internaționalizării, prin accesul la baze de date și publicații internaționale, prin plurilingvism și schimb cultural inter- și transnațional, dar, în egală măsură, presupune un contact mai redus cu posibile nișe de nivel local care nu reprezintă puncte de interes și obiecte de cercetare pentru majoritatea celorlalte țări incluse în respectivul studiu. Aici intervine necesitatea unui *doctorat închis*, nu în sensul literal, ci prin referire la dimensiunile *focus-grup*-ului și funcționalitatea sa de tip „cerc-închis”, vitale pentru înțelegerea caracteristicilor unor subiecte centrate pe interesele unor comunități reduse la număr.

Cuvinte-cheie: teză doctorală, internaționalizare, act cultural, public, cercetare

Open/Closed PhD or How And For Whom Does One Write?

The thesis and, implicitly, the doctoral research are components essential for the development of their respective field. This way, when one analyzes the theatrical sphere, these two have to be treated, evidently, as cultural acts and, thus, generated by - and directed towards an “audience”, direct beneficiary of the research process’ results. This paper will analyze the differences between a PhD that focuses on a narrow community and niche (on a local or national level), in comparison to one centered around a wider geographical area (with a regional, international, or, why not?, global focus), from both the point of view of managing possible issues regarding linguistic and stylistic accessibility, and through the study of possible structure peculiarities. The form and content generate each other, but are, nevertheless, in a permanent contact with the environment of each individual research and with the details that distinguish the community it addresses and which, to a certain extent, “requested” the specific study. The *open PhD* is a means of internationalizing, due to the fact that it requires access to international databases and publications, plurilingualism, and inter- and transnational cultural exchanges, although, concomitantly, implying a more reduced contact with the possible local niches that do not represent points of interest or focus for the majority of the other countries included in the respective study. Here one needs to stress the importance of a *closed PhD*, not in the literal sense, but in reference to the size of the focus-group and its “closed circle” functionality, vital for understanding the characteristics of certain subjects centered around the interests of reduced communities.

Keywords: doctoral thesis, internationalizing, cultural act, audience, research

Teodora Medeleanu este doctorandă a Universității Naționale de Arte "George Enescu" Iași, în cotutelă internațională cu Universitatea Gdańsk, cu teza intitulată "Towards a Performing Art. Reconfiguring the Theatricality of the European Pandemic Theatre", redactată integral în limba engleză. Managing Director la TheTheatreTimes.com, ea este licențiată în Regie de Teatru și are un masterat în Management și Antreprenariat Artistic. Finalistă Fulbright pentru anul universitar 2025-2026 și membră a Federației Internaționale pentru Cercetare Teatrală

din anul 2023, principalele ei interese sunt centrate pe impactul pandemiei de Covid-19 asupra teatrului și artelor spectacolului, atât din punct de vedere artistic, cât și social și tehnologic. Mai mult decât atât, Teodora Medeleanu activează și ca traducător de limbă engleză, cu un portofoliu alcătuit din traduceri de eseuri și interviuri pe teme teatrale.

maria_teodora410@yahoo.com

Teodora Medeleanu is a PhD student at “George Enescu” National Arts University, in an international cotutelle with the University of Gdańsk, with the thesis titled “Towards a Performing Art. Reconfiguring the Theatricality of the European Pandemic Theatre”. Managing Director of TheTheatreTimes.com, she has a Bachelor’s Degree in Theatre Directing and a Master’s in Art Management and Entrepreneurship. Fulbright Finalist for the year 2025-2026 and member of the International Federation for Theatre Research since 2023, her main interests are centered around the impact of the Covid-19 pandemic on theatre and performing arts, not only from an artistic point of view, but also in what concerns the social and technological aspects. Moreover, Teodora Medeleanu activates as an English language translator, with a portfolio comprised of translations of theatrical essays and interviews.

maria_teodora410@yahoo.com

Drd. Antonia Mihăilescu, Universitatea Națională de Arte „George Enescu” Iași

Creator & doctorand & cultură

Înainte de toate, cultura este dialog. Prin intermediul culturii reușim să formăm legături intelectuale cu cei din jurul nostru și, simultan, să ne descoperim mai bine pe noi înșine. Cu ajutorul culturii descoperim lumi noi care împreună, cărămidă peste cărămidă, ne formează noi universuri. Astfel, un creator are nevoie de cât mai multe universuri din care să se inspire și, la rândul său, să poată construi alte lumi. Pentru un doctorand în mod cert cultura este una dintre pietrele de temelie ale tezei sale căci, practic vorbind, este aproape imposibil de scris teza de doctorat fără a poseda în prealabil un univers cultural cât mai vast. De asemenea, este cunoscut că varietatea experiențelor (atât din punct de vedere uman, precum întâlnirile importante care luminează mintea și destinul, cât și practic, căci fără cultură, fără a te încărca de informație în prealabil, nu ai cum să scrii o teză de doctorat) constituie o importantă parte a aventurii doctorale. Așadar, putem spune că în cazul amândurora, atât a creatorului cât și al cercetătorului, cultura ocupă un loc important în formarea și practica acestora. Însă este nevoie doar de cultură pentru a scrie teza „ideală” ? Tindem să credem că nu, căci, pe lângă bagajul vast de cunoștințe în prezența căruia trebuie să se afle mereu creatorul și doctorandul, avem nevoie și de dedicare, pasiune, curiozitate (caracteristică ce se regăsește des în calitățile „oamenilor de cultură” , căci dorința de cunoaștere trebuie să fie mereu prezentă în aură) care să „hrănească” și să susțină pe parcursul lucrului.

Cuvinte cheie: creator, doctorand, cultură

Creator & PhD Student & Culture

Before all else, culture is dialog. Through culture, we can form intellectual links with those around us and, at the same time, discover ourselves better. Through culture we discover new worlds which together, brick upon brick, shape new universes. Thus, a creator needs as many universes as possible from which to draw inspiration and, in turn, to be able to build other worlds. For a doctoral student, culture is certainly one of the cornerstones of his or her thesis because, practically speaking, it is almost impossible to write a doctoral thesis without

first possessing a vast cultural universe. It is also well known that the variety of experiences (both from a human standpoint, such as the important encounters that enlighten the mind and destiny, as well as from a practical standpoint, because without culture, without having a wealth of information beforehand, you cannot write a doctoral thesis) is an important part of the doctoral journey. Thus, we can say that for both the creator and the researcher, culture plays an important role in their training and practice. But is culture all it takes to write the "ideal" thesis? We tend to think not, because, in addition to the vast baggage of knowledge in the presence of which the creator and the doctoral student must always be present, we also need dedication, passion and curiosity (a characteristic often found in the qualities of "people of culture", because the desire for knowledge must always be present in the aura) to "nourish" and sustain the research.

Keywords: creator, PhD student, culture

Antonia Mihăilescu s-a născut pe 11 decembrie 1999, în Suceava. Este absolventă de regie, master și în prezent doctorandă în cadrul Universității de Arte „George Enescu” Iași. A dobândit statul de membră a Casei de Poezie Light of ink, organizator în cadrul Maratonului de Poezie online, al Festivalului Zile și Seri de Literatură Doinaș SAD și a clubului de lectură Brumarul. În anul 2020 a publicat volumul *note din secolul kitsch* la editura Tracus Arte, nominalizat în cadrul Premiului Național de Poezie „Mihai Eminescu – OPUS PRIMUM”; a câștigat Premiul Ziarului de Iași și Premiul I la secțiunea Carte publicată la „Porni Luceafărul”...

mihailescuandraantonia@yahoo.com

Antonia Mihăilescu was born on December 11, 1999, in Suceava. She is a graduate of the master's degree in directing and is currently a doctoral student at the George Enescu University of Arts Iasi. She became a member of the "Light of ink Poetry House", organizer of the Online Poetry Marathon ("Maratonul de Poezie online"), of "Zile și Seri de Literatură DOINAȘ SAD" and of the "Brumarul" Reading Club. In 2020 she published the volume "Note din Secolul Kitsch" published by Tracus Arte, nominated for the National Poetry Prize "Mihai Eminescu - OPUS PRIMUM". She has also won an award from "Ziarul de Iași" and First Prize in the Published Books section of "Porni luceafărului".

mihailescuandraantonia@yahoo.com

Paula-Olga NAGY, Universitatea „Lucian Blaga” Sibiu

Noi metode de analiză în artele performative: design thinking-ul în/ ca teatru

Lucrarea de față își propune să exploreze raporturile complexe (și, mai ales, compatibilitățile) dintre două practici cultural-cognitive: teatrul (și artele spectacolului în general), respectiv design thinking-ul (o metodă interdisciplinară avându-și originea în studiile de arhitectură, dar adaptată și aplicată în ultimele două decenii în aproape toate domeniile cunoașterii). În acest sens, voi arăta că punctele de convergență relevante între teatru și design thinking sunt cel puțin trei la număr: *empatia* (ca modalitate de a înțelege dorințele și așteptările spectatorului, în teatru, respectiv nevoile consumatorului, în design thinking), *jocul de rol*, condus până la *improvizație* (termen caracteristic mai degrabă artelor performative, dar aplicabil și în design thinking sub forma proceselor de prototipare, testare și experimentare) și, nu în ultimul rând, *caracterul colaborativ* al activității (înțeles în teatru atât ca interacțiune scenică între actori, cât și ca proces sinergic în care sunt implicați și alți specialiști, precum regizorul, producătorul, tehnicienii etc., dar identificabil și în design thinking prin secvențele de brainstorming sau de reiterare a procesului). La capătul acestei

analize, teza lucrării mele este dublă: pe de o parte, că aplicarea metodei design thinking poate conduce la o mai bună înțelegere a proceselor teatrale; pe de altă parte, că teatrul nu trebuie privit ca o formă de delectare pur „intuitivă”, „sentimentală” și „irațională”, ci ca un proces profund, care structurează experiența noastră cotidiană chiar și atunci când nu suntem conștienți de el. Din acest punct de vedere, argumentez că nu numai design thinking-ul poate fi folosit pentru a analiza teatrul, dar și performativitatea poate fi utilizată pentru a înțelege mai bine design thinking-ul (și, prin el, numeroase practici sociale din viața de zi cu zi).

Cuvinte cheie: design, thinking, teatru, performativitate

New methods of analyses in the performative arts: design thinking in/as theatre

This paper aims to explore the complex interconnections (and, especially, the compatibilities) between two cultural-cognitive practices: theater (performing arts in general) and design thinking (an interdisciplinary method rooted in architectural studies yet modified and implemented over the last two decades across nearly all fields of knowledge). In this context, I will show that the relevant points of convergence between theater and design thinking are at least three: *the empathy* (as a way to understand the desires and expectations of the spectator, in theater, respectively the needs of the consumer, in design thinking), *the role-play* extended to *improvisation* (a term more characteristic of performing arts, but also applicable in design thinking in the form of processes such as prototyping, testing and experimentation) and, last but not at least, *the collaborative nature* of the activity (understood in theater both as a stage interaction between actors and as a synergistic process involving other specialists, such as the director, the producer, technicians, etc., but also identifiable in design thinking through the brainstorming or iteration of the process). At the end of this analysis, the thesis of my paper is twofold: on the one hand, that the application of design thinking can lead to a better understanding of theatrical processes; on the other hand, that theater should not be seen as a purely "intuitive", "sentimental" and "irrational" form of enjoyment, but as a deep process that structures our everyday experience even when we are not aware of it. From this point of view, I assert that not only design thinking can be used to analyze theater, but also performativity can be applied to better understand design thinking (and, through it, many social practices in everyday life).

Keywords: design, thinking, theatre, performativity

Paula-Olga NAGY este doctorandă la Școala Doctorală de Teatru și Artele Spectacolului la Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu, cu o teză despre aplicabilitatea metodei design thinking în analiza artelor performative (conducător științific: conf. univ. dr. Diana Nechit). A beneficiat de stadii de formare și cercetare la universitățile din Viena (Austria), Dijon (Franța), Amsterdam (Olanda) și a făcut parte din echipele administrative ale mai multor proiecte de cercetare-dezvoltare internaționale și naționale, printre care două proiecte Horizon Europe (un ERC Consolidator și un Twinning) și trei coordonate de cercetători de top din străinătate (Franco Moretti – Stanford University, Igor Pilshchikov – UCLA și Galin Tihanov – Queen Mary, University of London).

olga.precup@ulbsibiu.ro

Paula-Olga NAGY is a PhD candidate at the Doctoral School of Theatre and Performing Arts at the "Lucian Blaga" University of Sibiu, with a thesis on the applicability of design thinking method in the analysis of performing arts (scientific supervisor: Prof. Diana Nechit). She has undertaken training and research internships at the Universities of Vienna (Austria), Dijon (France), Amsterdam (The Netherlands) and has been part of the administrative teams of several international and national research and development projects, including two Horizon Europe projects (one ERC Consolidator and one Twinning) and three coordinated by

top researchers from abroad (Franco Moretti - Stanford University, Igor Pilshchikov - UCLA and Galin Tihanov - Queen Mary, University of London).

olga.precup@ulbsibiu.ro

Drd. Ionuț Niculae, Universitatea Națională de Teatru și Cinematografie „I.L. Caragiale” București

Cercetare în folosul comunității

Prezentarea mea își propune să cerceteze care este rolul cercetării în domeniul artelor spectacolului, dacă ceea ce ne propunem este sortit eșecului încă de la început, sau mai există o urmă de speranță că vor fi puse întrebări care să lase loc de alte cercetări descrise ca principal motor de acțiune. În domeniul artei este greu să aduni date, să stabilești indicatori specifici de măsurare a emoțiilor. Lucrăm cu inefabilul, iar întrebarea pe care mi-am pus-o încă de la începutul cercetării mele este dacă tot acest efort este un demers pur birocratic prin care doctoranzii pot ajunge să predea în facultate, sau o preocupare reală în ceea ce privește inovația în domeniul artistic. Din punctul meu de vedere, înainte de a chestiona dacă misiunea noastră este sau nu una culturală, trebuie să găsim răspunsul la întrebarea dacă suntem sau nu relevanți pentru cineva, dacă se pune într-adevăr accentul pe cercetare, atât din partea statului, cât și din partea conducătorilor de doctorat. Sunt ei capabili să gestioneze o clasă de arta actorului și în același timp să fie disponibili pentru a conduce un doctorand către o cercetare valabilă? Prezentarea pe care îmi doresc să o duc la bun sfârșit își propune să dezbată care este interesul real al școlii doctorale în ceea ce privește cercetarea, dacă este nevoie de mai multe resurse pentru a duce la îndeplinire o misiune de cercetare, sau tot acest proces se întâmplă pentru că nu se poate altfel, iar lipsa acestui organism ar duce la un blocaj instituțional.

Cuvinte cheie: cercetare, comunitate, actor, educație

Research For the Benefit of the Community

My presentation aims to investigate what the role of performing arts research is, whether what we are setting out to do is doomed to fail from the outset, or is there still a glimmer of hope that questions will be asked that will leave room for further research described as the main driver. In the arts it's hard to gather data, to establish specific indicators to measure emotions. We are working with the ineffable, and the question I have asked myself since the beginning of my research is whether this whole endeavor is a purely bureaucratic endeavor through which doctoral students can get to teach in graduate school, or a genuine concern for innovation in the arts. From my point of view, before questioning whether or not our mission is a cultural one, we need to find the answer to the question of whether or not we are relevant to anyone, whether there is really an emphasis on research, both on the part of the state and on the part of the PhD supervisors. Are they able to manage an acting class, and at the same time be available to steer a PhD student towards valid research? The presentation that I want to finalize aims to debate what is the real interest of the doctoral school in terms of research, whether more resources are needed to carry out a research mission, or whether the whole process happens because there is no other way, and the absence of this body would lead to an institutional deadlock.

Keywords: research, community, actor, education

Mă numesc **Ionuț Niculae**, sunt actor și doctorand în anul III la Universitatea de Teatru și Film „Ion Luca Caragiale” din București. Am 32 de ani, și de-a lungul timpului am colaborat

cu diverse teatre și producții cinematografice din România și alte țări din Europa, conduc o școală privată de teatru pentru adolescenți și studenți, și nu mă opresc niciodată din a căuta de ce este relevantă meseria noastră. Sunt interesat să descopăr cât mai multe lucruri despre meseria noastră, vreau să învăț cât mai multe lucruri pentru a rămâne relevant în domeniul artistic, și încerc să fiu cât mai atent la cei din jurul meu. În acest fel am învățat să folosesc o cameră video, să fac diferența dintre obiectivele foto pentru a reda cât mai clar ceea ce îmi propun. Avansul tehnologic nu m-a lăsat indiferent, am primit cu multă deschidere inovațiile tehnologice, și am reușit să învăț de-a lungul timpului să montez imagini video, să editez sunete și să mă conectez cu cei din jurul meu prin intermediul pedagogiei. Încerc să colaborez cu diverși artiști și profesioniști din domenii diferite, cu scopul de a lega proiecte care să unească meseriile care la prima vedere par a nu avea nimic în comun, însă, cu o atenție mai mare la detalii, oferă șansa unor colaborări de succes. Îmi doresc să fiu amintit ca un artist complet, care a încercat să realizeze cât mai multe lucruri relevante pentru el și pentru artiștii din jurul nostru.

ionut.niculae@student.unatc.ro

My name is **Ionuț Niculae**, I'm an actor and PhD student in my third year at the University of Theater and Film "Ion Luca Caragiale" in Bucharest. I am 32 years old, and over the years I have collaborated with various theaters and film productions in Romania and other countries in Europe, I run a private theater school for teenagers and students, and I never stop searching why our profession is relevant. I'm interested in discovering as much as I can about our craft, I want to learn as much as I can to stay relevant in the arts, and I try to be as attentive as possible to those around me. This is how I learned how to use a video camera, how to make the difference between the lenses in order to capture as clearly as possible what I'm aiming for. Technological advancement has not left me indifferent, I have welcomed technological innovations with great openness, and along the way I have been able to learn how to edit video, edit sound and connect with those around me through pedagogy. I try to collaborate with various artists and professionals from different fields, with the goal of linking projects that unite crafts that at first glance seem to have nothing in common, but with more attention to detail, offer the chance for successful collaborations. I want to be remembered as a well-rounded artist who tried to accomplish as many things relevant to himself and the artists around us as possible.

ionut.niculae@student.unatc.ro

Drd. Ileana Ocneanu, Universitatea Națională de Arte „George Enescu” Iași

Elaborarea unei teze de doctorat în domeniul teatral în perimetrul cultural românesc cultural: act voluntar, necesar sau „impus”

În spațiul autohton, într-o perioadă marcată de un dezinteres tot mai vizibil față de cultivarea și promovarea valorilor culturale, contribuția unei teze de doctorat din domeniul teatral la acest proces poate fi pusă sub semnul întrebării. Pe lângă educația adeseori superficială în acest sens, căpătată în familie și prelungită de ciclurile școlare, își face apariția un factor inexistent în trecutul nu foarte îndepărtat al devenirii doctorale, ce favorizează obținerea unui produs final incomplet din punct de vedere științific și cultural: transformarea studiilor doctorale într-o continuare a celor de masterat. Asupra motivelor ce au condus la crearea situației amintite voi încerca să aduc lămuriri în cadrul cercetării pe care mi-am propus să o înteprind. În acest context, mă voi referi și la importanța relației dintre profesorul coordonator și studentul doctorand, rolul și responsabilitatea celui dintâi fiind,

după toate probabilitățile, cu atât mai mari în cazul acceptării unui candidat la doctorat proaspăt absolvent de studii de masterat. Fără a pretinde faptul că parcursul personal de până acum a îndeplinit dezideratul pe care îl consider a fi redat în afirmațiile de mai sus, voi susține în paginile cercetării necesitatea constituirii tezei de doctorat în domeniul teatral într-un act cultural. Atingerea acestui scop se fundamentează pe o serie de aspecte generale referitoare la elementele de etică aferente elaborării oricărei lucrări științifice, dar și specifice domeniului la care face referire titlul de mai sus: cerințe, rigori, relații, experiență culturală, subiectivism. Acest ultim aspect se va bucura de o abordare extinsă, ținând cont de faptul că acesta reprezintă o caracteristică de bază a elaborării tezei în discuție de către un doctorand-actor.

Cuvinte cheie: doctorat, cultură, educație, etică

Writing a PhD Thesis in Theatre in the Romanian Contemporary Cultural Setting: a Volitional Act, a Necessity or an `Obligation`

In nowadays Romania, when the interest in encouraging and promoting our cultural values has greatly declined, writing a PhD thesis in theatre may prove of less importance. Along with the weaker educational background provided by both family and school, a relatively new issue that reflects on the scientific and cultural benefits of the paper in question has emerged into this process, namely that of continuing to a PhD immediately after graduating an MA. In my study I will try to indicate the reasons that underlie the above picture. As such, I will emphasize the importance of the PhD supervisor - candidate relationship and the differences that may appear when the candidate has recently completed his MA studies. Without claiming that my own doctoral research has fulfilled this cultural objective so far, I will advertise in my study the need for any PhD thesis in theatre to grow into a cultural expression. Also, I will point out a series of general ethical aspects defining the writing of any scientific paper as well as the specificities of a theatre PhD paper: rules, requirements, relationships, cultural experience and subjectivity. I will focus more on the last term as it defines the process a candidate who develops a PhD thesis in parallel to acting goes through.

Keywords: PhD thesis, culture, education, ethics

Sunt **Ileana Ocneanu**, actor mânăitor de păpuși și marionete, angajat al Teatrului pentru Copii și Tineret „Lucaefăru” din Iași, cu o experiență de 20 de ani în arta teatrului de animație și arta dramatică. Am urmat cursurile Facultății de Teatru din cadrul Universității de Artă „G.Enescu” din Iași în perioada 2001-2005. Ca actor, am interpretat roluri variate atât în domeniul animației: *Măriuța* din adaptarea după *Crăiasa zăpezii* de H.C. Andersen a actorului și regizorului Viorel Vârlan, *Câinele Gerda* din *Muzicanții din Bremen*, adaptare după povestea omonimă a Fraților Grimm de Ion Ciubotaru sau *Cântăreața Gina* din *Biletul la concert* a regizorului Constantin Brehnescu, cât și în cel al artei dramatice: *Maria Antonovna* din *Revizorul* de N.Gogol în regia lui Ion Mânzatu, *Lady Montague* din *Romeo și Julieta* de W. Shakespeare, o adaptare modernă a regizorului Ion Ciubotaru sau *Ursitoarea Mov* din *Frumoasa din pădurea adormită* a Fraților Grimm a aceluiași Ion Ciubotaru, adaptarea textului aparținându-i Ramonei Iacobuțe. Ca parte din distribuțiile unor spectacole de animație, am participat la diferite festivaluri de teatru din țară: București, Cluj, Galați, și din străinătate: China, Danemarca, Franța, Italia, Portugalia, Spania. Între 1989-1993 am urmat cursurile Facultății de Litere, secția Engleză-Franceză din cadrul Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, activând ulterior timp de șapte ani ca profesor de engleză în diferite școli. Între 1997-1998 am urmat un masterat în domeniul Studiilor americane în cadrul facultății amintite mai sus. Pasiunea pentru teatru a fost dublată de cea pentru muzică,

respectiv canto, alături de cea pentru dansul contemporan, având participări la workshopuri ale unor cunoscuți coregrafi români: Attila Bordas, Andrea Gavrilu, Ștefan Lupu.

ileana1tr@gmail.com

I am **Ileana Ocneanu**, I work as a puppeteer within the 'Lucașfărul' Theatre for Children and Young People of Iași, with a 20 year experience as both puppeteer and actor. Between 2001-2005 I attended the Faculty of Theatre, the Animation Theatre Department within the 'G. Enescu' Academy of Fine Arts. As a puppeteer, I played various parts such as *Măriuța* in director Viorel Vârlan's adaptation of H.C. Andersen's *The Snow Queen*, *Gerda the Dog* in director Ion Ciubotaru's adaptation of the Brothers Grimm's *The Musicians of Bremen* or *The Singer* in director Constantin Brehnescu's *A Ticket to a Concert*. As an actor I played *Maria Antonovna* in N.Gogol's *The Inspector* by director Ion Mânzatu, *Lady Montague* in W. Shakespeare's *Romeo și Julieta*, a modern adaptation of the play by director Ion Ciubotaru, or *The Violet Witch* in the Brothers Grimm's *Sleeping Beauty* by the same director, after a text by Ramona Iacobuțe. As a puppeteer, I took part in Romanian festivals: Bucharest, Cluj, Galați as well as in international festivals: China, Denmark, France, Italy, Portugal, Spain. Between 1989-1993 I attended the Faculty of Letters, the English-French Department within the 'Alexandru Ioan Cuza' University of Iași. For 7 years, I worked as an English teacher in various high schools. Between 1997-1998 I attended a Master's Degree in American Studies within the above faculty. My passion for acting was doubled by my love for music, for singing in particular, as well as for contemporary dance, which led me into taking part in the workshops of a number of famous Romanian choreographers such as Attila Bordas, Andrea Gavrilu, Ștefan Lupu.

ileana1tr@gmail.com

Drd. Elena Popa, Universitatea Națională de Arte „George Enescu” Iași

Sensul culturii în cercetarea doctorală

La o vârstă destul de fragedă, să fi avut 28 de ani... m-am trezit stând față în față cu Domul din Köln... mai avusesem, e drept, tipul acesta de întâlniri surpriză, puse la cale, parcă, de o soartă veșnic provocatoare, care te ajută să-ți găsești sau măcar să-ți intuiești măsură umană și printr-un tip de exercițiu de contemplare și de oglindire în raport cu mari opere de artă, clădiri, mari gesturi arhitecturale, concepții despre spațiu public, umanitate, picturi celebre la care ai visat ani de zile să le poți vedea de la un metru distanță și când ai ajuns, în sfârșit, să stai față în față cu ele să nu te poți bucura de moment, pentru că visul a fost atât de puternic, încât atingerea lui înseamnă trădare... Cărți care te bântuie ani de zile și al căror conținut curge prin tot ceea ce faci, de fapt, o perioadă bună de timp, realizezi la un moment dat... Muzici și curente și estetici care te modelează fără să-ți dai seama, le insinuezi în modul tău de a fi, de a privi și de a reacționa la lume și realizezi la un moment dat că, de fapt, au devenit instrumente de decodare a sensurilor și rațiunii de a fi. Educația și sistemul de principii după care funcționezi în raport cu tine și cu ceilalți țin și ele de bagajul cultural care te ajută să comunici și să te comunici altora și să devii un posibil vehicul cultural, la rândul tău... Consider că decizia de a te arunca pe drumul unei cercetări de anvergură unui studiu doctoral, în orice domeniu, trebuie să fie direct legată de o acumulare de cunoștințe, de neliniști și pulsioni intelectuale și umane care, prin acest demers, își și pot găsi o împăcare sau o structurare și, evident, nevoia de împărtăși și de a oferi și altora din căutările și descoperirile tale.

Cuvinte cheie: cultură, cercetare, educație, teatru

The Meaning of Culture in Doctoral Research

At a fairly young age, about 28 years old...I found myself standing face to face with Cologne Cathedral...it's true that I had had this type of surprise meetings before, set up, as it were, by an eternally challenging fate that helps you find or at least intuit your human measure and through a kind of contemplation and mirroring exercise in relation to great works of art, buildings, great gestures architectural, conceptions of public space, humanity, famous paintings that you dreamed of for years to be able to see from a meter away and when you finally got to stand face to face with them and not be able to enjoy the moment, because the dream was so strong that to touch it is treason... Books that haunt you for years and whose content flows through everything you do, in fact, for a good while, you realize at some point...Musics and currents and aesthetics that shape you without realizing it, you insinuate them into your way of being, of looking at and reacting to the world, and at some point you realize that, in fact, they have become tools for deciphering meanings and reason for being. Education and the system of principles according to which you operate in relation to yourself and others also belong to the cultural baggage that helps you to communicate and to communicate with others and to become a possible cultural vehicle, in turn... I believe that the decision to embark on a research of the scope of a doctoral study, in any field, must be directly related to an accumulation of knowledge, of anxieties and intellectual and human impulses that, through this endeavor, can find a reconciliation or a structuring and obviously the need to share and give to others from your searches and discoveries.

Keywords: culture, research, education, theatre

Mă numesc **Elena Popa** și sunt actriță la Teatrul Tineretului din Piatra Neamț. Am terminat Actorie la Universitatea Babeș Bolyai Cluj-Napoca în 2001, la clasa lui Marius Bodochi. Am fost încă din timpul facultății angajată în Teatrul „Andrei Mureșanu” din Sfântu Gheorghe unde am continuat să lucrez cu Radu Afrim cu care colaborez deja din anii studenției. Mă consider un actor format și modelat enorm atât profesional cât și intelectual de cele 16 spectacole lucrate împreună cu Radu Afrim, atât în facultate cât și la teatrele din Sfântu Gheorghe sau Ploiești unde am fost angajată. Atât în preajma lui Radu Afrim cât și a altor regizori precum Alexandru Dabija, Cristi Ban, Catinca Drăgănescu sau Andrei Măjeri, am studiat și exersat forme libere de teatralitate și expresii scenice, modalități de gândire teatrală care au generat roluri de compoziție ce trebuiau să susțină lumi scenice aparte, atent construite și care, de fiecare dată, nu au avut ca scop simpla relatare a unui segment de viață, ci rafinarea și valorificarea lui pentru un scop mai înalt, as spune, și anume, interpretarea lui.

elenapopa478@yahoo.com

My name is **Elena Popa** and I am an actress at the Theatre of Youth in Piatra Neamț. I finished acting studies in Cluj at Babeș Bolyai University in 2001 in the class of Marius Bodochi. I was employed in the "Andrei Mureșanu" Theater in Sfântu Gheorghe, where I continued to work with Radu Afrim, with whom I had already collaborated since my student years. I consider myself an actor who has been enormously formed and shaped both professionally and intellectually by the 16 shows I worked on together with Radu Afrim, both in college and at the theaters in Sfântu Gheorghe or Ploiesti where I was employed. Both around Radu Afrim and other directors such as Alexandru Dabija, Cristi Ban, Catinca Drăgănescu or Andrei Măjeri, I studied and practiced free forms of theatricality and scenic expressions, ways of theatrical thinking that generated compositional roles that had to support worlds special scenes, carefully constructed and which, each time, did not aim to simply

recount a segment of life, but to refine and capitalize on it for a higher purpose, I would say, namely, his interpretation.

elenapopa478@yahoo.com

Drd. Alexandru Radu, Universitatea Națională de Arte „George Enescu” Iași

Integrarea discursului social în sfera culturală. Dimensiunea terapeutică a actului artistic

Unul dintre obiectivele principale ale lucrării de doctorat pe care o realizăm constă în elaborarea și propunerea unei metode practice, utilizabile în scopuri terapeutice. Aceasta ar urma să faciliteze tratarea unor traume pe care un anumit individ le are vizavi de propria corporalitate, prin exerciții de mișcare construite specific. Astfel, dimensiunea practică reprezintă o mare parte din quantumul elaborării lucrării de doctorat, fiind vorba despre unul de tip profesional. Dată fiind natura acestuia, este imperios necesar să luăm contact cu actul artistic, să testăm capacitățile și eficiența metodei, în așa fel încât cercetarea să se finalizeze cu o concluzie argumentată, capabilă să își atingă idealurile. Sfera teoretică nu este astfel neglijată, ci dimpotrivă este detaliată și aprofundată împreună cu experți din zona social-psihologică, aceștia având capacitățile necesare pentru a ghida un astfel de demers. Discursul actual al societății legat de *body image*, *body shaming* și *bullying* este atent urmărit, astfel încât să reprezinte nucleul întregului demers teoretic fiindcă întotdeauna, în cazul doctoratului de tip profesional, acesta simbolizează suport pentru dimensiunea practică. Cu toate acestea, considerăm esențial ca această cercetare să fie abordată și din perspectiva unui act cultural. Tematica socială a tezei impune rigoare academică, o analiză detaliată și dezvoltare științifică solidă. Totuși, integrarea finală a cercetării într-un context cultural presupune o tranziție bine articulată. Această tranziție trebuie să fie nu doar subtilă și accesibilă, ci și solidă din punct de vedere teoretic și artistic. Demersul este realizabil doar printr-o colaborare strânsă și la nivel cultural cu îndrumătorul de doctorat, al cărui scop nu mai este doar acela de a corecta conținut teoretic, dar și de a trasa direcții artistice, de a oferi un feedback constructiv și de a îndemna doctorandul spre un mediu cultural bogat. Cât la sută este nevoie să fim teoreticieni și cât la sută practicieni într-o astfel de teză? Aceasta este una dintre multele întrebări care intrigă spre analizarea subiectului de față și ale căror răspunsuri ar putea fi chiar benefice pentru parcursul viitor al cercetării noastre.

Cuvinte cheie: social, cultură, terapie, coregrafie, dans

Integrating social discourse into the cultural sphere. The therapeutic dimension of the artistic act

One of the main objectives of the doctoral thesis that we are realizing is elaborating and proposing a practical method, usable for therapeutic purposes. This would facilitate the treatment of certain traumas concerning a particular individual's corporeality, through specifically constructed movement exercises. Thus, the practical dimension represents a large part of the amount of the doctoral thesis, being a professional one. Given its nature, it is imperative to make contact with the artistic act, to test the capabilities and effectiveness of the method, so that the research is finalized with a reasoned conclusion, capable of achieving its ideals. Thus, the theoretical sphere is not neglected, but it is detailed and deepened with experts from the social-psychological area, who have the necessary skills to guide such an approach. Society's current discourse on body image, body shaming, and bullying is carefully followed so that it represents the core of the whole theoretical approach because, in the case of the professional doctorate, it always symbolizes support for the practical dimension.

However, we consider it essential that this research is also approached from the perspective of a cultural act. The social themes of the thesis require academic rigor, detailed analysis, and solid scientific development. However, the ultimate integration of the research into a cultural context requires a well-articulated transition. This transition must be not only subtle and accessible but also theoretically and artistically sound. This can only be achieved through close and culturally sensitive collaboration with the doctoral supervisor, whose aim is no longer only to correct theoretical content, but also to chart artistic directions, provide constructive feedback, and guide the doctoral student toward a rich cultural environment. How many percent need to be theorists and how many percent practitioners in such a thesis? This is one of the many intriguing questions that interest me in analyzing the present topic and the answer to which might even be beneficial for the future course of our research.

Keywords: therapy, culture, choreography, dance

Alexandru Radu ne spune că îi place să experimenteze, să caute și să se concentreze întotdeauna pe proces și pe ceea ce poate învăța din fiecare experiență. Acesta este motivul pentru care spectacolele pe care le-a creat aparțin unor abordări coregrafice diferite. Printre acestea se numără *DIE(T)*, *Red Line*, *Quantum Bodies*, *Micul Prinț*, *Spațiu-Suflet-Secundă* și *Karnal*. În 2023, la cea de-a opta ediție a festivalului D-Butan-T, *Red line* a câștigat premiul special oferit de Linotip - Centrul Coregrafic Independent. Acest premiu a constat în prezentarea spectacolului în București și un workshop de 3 zile la Linotip. De asemenea, Radu a colaborat cu regizori pentru a coregrafia spectacole de teatru precum *Trei piese triste* - Radu Afrim, *Teorema maimuțelor infinite*, și *Ivan* - Antonella Cornici. Radu și-a finalizat studiile de licență în anul 2020, la Universitatea Națională de Arte „George Enescu” Iași, Facultatea de Teatru, secția Coregrafie, iar doi ani mai târziu își va finaliza studiile de master în cadrul aceleiași instituții de învățământ, secția Artele Spectacolului Teatral. În prezent este coregraf freelancer și doctorand în cadrul „Școlii Doctorale de Teatru” a aceleiași Universități.

r.alexandru.bogdan@gmail.com

Alexandru Radu tells us that he likes to experiment, search, and always focus on the process; and what he can learn from each experience. That is why the performances he has created belong to different choreographic approaches. These include *DIE(T)*, *Red line*, *Quantum Bodies*, *The Little Prince*, *Space-Soul-Second*, and *Karnal*. In 2023, at the 8th edition of the D-Butan-T festival, *Red line* won the special prize offered by Linotip - Independent Choreographic Centre. This prize consisted of the show's presentation in Bucharest and a 3-day workshop at Linotip. Radu has also collaborated with directors to choreograph theatre performances such as *Three Sad Pieces* - Radu Afrim, *Theorem of the Infinite Monkeys*, and *Ivan* - Antonella Cornici. Radu completed his bachelor studies in 2020, at the National University of Arts "George Enescu" Iasi, Faculty of Theatre, Choreography Department, and two years later he will complete his master's studies in the same educational institution, Theatre Performing Arts Department. He is currently a freelance choreographer and PhD student in the "Doctoral School of Theatre" at the same University.

r.alexandru.bogdan@gmail.com

Drd. Andreea Rotaru, Universitatea Națională de Arte „George Enescu” Iași

Promovarea – punct de intersecție între cultură și creație

Cultura, unul din cele mai complexe fenomene sociale, este considerată a fi un produs al gândirii moderne. Odată cu trecerea timpului aceasta s-a schimbat, modificându-se prin stilul de viață al celor care îi aparțin. Cultura este sufletul unei societăți evolute, exprimată prin maniera în care se spun poveștile, prin felul în care trecutul este reamintit, prin modul în care ne trăim prezentul și ne imaginăm viitorul. Tot ceea ce ne înconjoară este cultural, ea fiind cea prin care se dezvoltă informarea și abilitățile de comunicare, cea care motivează participarea critică și activă. În acest context, cercetarea doctorală prezentă este centrată pe observarea și analizarea conceptului de promovare în câmp cultural, cu referire la spectacolul de teatru din perioada interbelică. Pentru construirea unei culturi cât mai temeinice, pentru reușita unui eveniment cultural sau pentru dezvoltarea unei cercetări ce vizează sectorul cultural, promovarea joacă un rol fundamental. Cultura și actul creativ presupune împărtășire pentru că fără împărtășire, rostul acesteia s-ar risipi. Cultura presupune dialog dar mai ales circulație, de la un om la altul, de la o comunitate la alta, de la o țară la alta. Totodată, aceste afirmații stau sub semnul unor întrebări indispensabile omului interesat de ceea ce presupune spectrul cultural-artistic. Ce rol are creația în actul promovării și cum poate promovarea să îmbogățească activitățile culturale? Care sunt avantajele și dezavantajele strategiilor de promovare? Ce impact au astăzi, mijloacele de promovare tradiționaliste, folosite de predecesorii noștri? În ce măsură poate fi utilizată promovarea într-o cercetare doctorală? Aceste interogații constituie o reală provocare atât pentru studiul doctoral cât și pentru prezentarea de față care își propune să investigheze aceste aspecte și să ofere posibile variante de răspuns necesare cercetării culturale, descoperirilor, frământărilor și, în egală măsură, apariției unor noi întrebări.

Cuvinte cheie: cultura, dialog, împărtășire, metodă, promovare

Promotion – Point of Intersection Between Culture and Creation

Culture, one of the most complex social phenomena, is considered to be a product of modern thinking. With the passage of time, it has changed, modifying itself through the lifestyle of those who belong to it. Culture is the soul of an evolved society, expressed in the way stories that are told, in the way that the past is remembered, in the way that we live the present and imagine the future. Everything that surrounds us is cultural, it being the through which information and communication skills are developed, the one that motivates critical and active participation. In this context, the present doctoral research is focused on the observation and analysis of the concept of promotion in the cultural field, with reference to the theater performance of the interwar period. For building a culture as thorough as possible, for the success of a cultural event or for the development of research aimed at the cultural sector, promotion plays a fundamental role. Culture and the creative act involve sharing because without sharing, its purpose would be lost. Culture implies dialogue but above all, circulation, from one person to another, from one community to another, from one country to another. At the same time, these statements are under the sign of indispensable questions for the person interested in what the cultural-artistic spectrum entails. What role does creativity play in the act of promotion and how can promotion enrich cultural activities? What are the advantages and disadvantages of promotional strategies? What impact do the traditional means of promotion, used by our predecessors, have today? To what extent can promotion be used in a doctoral research? These questions constitute a real challenge both for the doctoral study and for the present presentation which aims to investigate these aspects and offer possible answers necessary for cultural research, discoveries, disturbances and, equally, the emergence of new questions.

Keywords: culture, dialogue, share, method, promotion

Andreea Rotaru este doctorandă a Universității Naționale de Arte „George Enescu” Iași, cu o cercetare ce are ca titlu *Strategii de promovare a spectacolului de teatru în perioada interbelică. Studiu de caz: Teatrul Național „Vasile Alecsandri” Iași*. Este absolventă a cursurilor de Teatologie a Facultății de Teatru precum și a celor de master în Management și antreprenariat artistic. În paralel cu activitatea academică publică articole, interviuri și cronici în presa culturală ieșeană iar în luna iunie a anului curent a fost invitată la unul din cele mai importante festivaluri de teatru din Europa, Festivalul Internațional de Teatru Sibiu, unde a lucrat în echipa editorială a revistei „Aplauze”. După această experiență a urmat o alta, desfășurată în cadrul Festivalului Național de Teatru București - ediția 2024, unde a participat la numeroase evenimente culturale relevante pentru cercetarea ce o derulează în prezent.

andreea.rtr.@gmail.com

Andreea Rotaru is a PhD student at the National University of Arts „George Enescu” Iași, with a research titled *Strategies for promoting the theater performance in the interwar period. Case study: „Vasile Alecsandri” National Theater Iași*. She is a graduate of the Theatrology courses as well as the master’s courses in Management and artistic entrepreneurship. In parallel with the academic study, she publishes articles, interviews and chronicles in the Iași cultural press and in June of the current year she was invited to one of the most important theater festivals in Europe, the Sibiu International Theater Festival, where she worked in the editorial team of the magazine „Applause”. This experience was followed by another, Bucharest National Theater Festival – 2024 edition, where she participated in numerous cultural events relevant for her doctoral research.

andreea.rtr.@gmail.com

Drd. Simona Pustianu, Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică „I.L. Caragiale” București

Spectacolul cercetării. Intervenții socio-culturale

Cercetarea doctorală poate fi simbolizată ca act cultural teatral. Această paralelă poate fi explorată din mai multe unghiuri, pornind de la dinamica și structura unui act teatral. În mod similar unui actor care interpretează un rol pe scenă, cercetătorul își asumă un rol activ în raport cu subiectul său de studiu. Astfel, întreaga experiență a cercetării se poate desfășura într-un cadru dramatic, cu momente de tensiune, conflicte interioare, dar și momente de revelație. Teza de cercetare, asemenea unui text dramatic, are o structură clară. Fiecare act are un scop precis și contribuie la evoluția întregii narațiuni. Cercetarea nu este un proces complet rigid, ci mai degrabă unul care presupune flexibilitate și adaptabilitate, similar unui actor care este mereu gata să reacționeze sau să improvizeze. Asemenea unui regizor care se raportează atât la tradițiile teatrale, cât și la inovațiile contemporane, cercetătorul se află într-un dialog continuu cu lucrările anterioare din domeniul său și noile provocări și întrebări pe care cercetarea le adresează. În acest sens, cercetarea este un act continuu de interpretare a tradiției și inovației, exact așa cum un spectacol teatral poate readapta sau reinventa o piesă clasică. Toate aceste aspecte au fost evidențiate în practica mea din cadrul Festivalului Internațional Shakespeare, unde am putut aplica cunoștințele dobândite în urma cercetării mele, la atelierele de jocuri teatrale susținute în patru licee din Craiova.

Cuvinte cheie: cercetare, doctorat, interpretare, spectacol

The Spectacle of Research. Socio-cultural interventions

Doctoral research can be symbolized as a theatrical cultural act. This analogy can be explored from various perspectives, starting from the dynamics and structure of a theatrical act. In a similar way to an actor performing a role on stage, the researcher takes an active role in relation to his or her subject of study. In this way, the whole research experience can reveal itself in a dramatic setting, with moments of tension, inner conflicts, but also moments of revelation. The research thesis, like a dramatic text, has a clear structure. Each act has a precise purpose and contributes to the development of the whole narrative. Research is not a completely stiff process, but rather one that requires flexibility and adaptability, similar to an actor who is always ready to react or improvise. Like a director who engages with both theatrical traditions and contemporary innovations, the researcher is in a continuous dialog with previous work in the field and the new challenges and questions that research raises. In this sense, research is an ongoing act of interpretation of tradition and innovation, just as a theatrical performance can readapt or reinvent a classic play. All these aspects were highlighted in my practice during the International Shakespeare Festival, where I was able to apply the knowledge gained from my research at drama games workshops held in four highschoools in Craiova.

Keywords: research, PhD thesis, interpretation, spectacle

Simona Pustianu este doctorandă la Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică „I.L. Caragiale” București, practica doctorală făcând-o la clasa de Arta Actorului. Este actor colaborator al Teatrului „Jean Bart” din Tulcea încă din anul 2016. Licențiată în Arta Actorului, a continuat studiile atât la masteratul de Arta Actorului, cât și la masteratul de Pedagogie Teatrală. În ultimii 7 ani a susținut ateliere de Jocuri Teatrale cu oameni de toate vârstele și din toate mediile sociale, atât pe plan național, cât și internațional. Dornică de cunoaștere, văzând evoluția participanților la aceste ateliere, a decis să treacă la următorul nivel. Astfel și-a ales ca temă de cercetare academică „Mijloace teatrale de îmbunătățire a încrederii în sine la adolescenți”.

simona.pustianu@unatc.ro

Simona Pustianu is a PhD student at National University of Theater and Cinematography "I.L. Caragiale" Bucharest, doing her PhD practice at the Acting class. She is an actor of the "Jean Bart" Theater from Tulcea since 2016. Graduated in Acting Arts, she continued her studies at M.A. Acting Arts and of Theater Pedagogy. For the last 7 years she organized Drama Games workshops with people of all ages and from all social classes, both national and international. Thirsty for knowledge, seeing the evolution of the participants in these workshops, she decided to move to the next level. Therefore, she chose as her academic research topic "Theatrical ways to improve self-confidence of teenagers".

simona.pustianu@unatc.ro

Drd. Ioana (Soreanu) Antonică, Universitatea Națională de Arte „George Enescu” Iași

Istoria comună a teatrului cu radioul — capital cultural al comunității

Am decis să încep acest demers de la una dintre întrebările enunțate în textul de prezentare a Conferinței: „reprezintă o cercetare doctorală din domeniul artistic (și) un act de cultură?” Tema lansată reprezintă o provocare binevenită, având în vedere subiectul propriei mele cercetări doctorale: „Omul de teatru și Radioul. Repere și coordonate ale unei istorii comune”. Scopul acestei lucrări este acela de a scoate la lumină și de a pune în valoare această istorie, ea făcând parte din bagajul cultural al orașului Iași, prin legătura care a existat,

întotdeauna, între oamenii de teatru, modurile de exprimare proprii teatrului și programele radioului. Această conexiune puternică face parte din istoria culturală națională, dar și din cea locală, oamenii de teatru contribuind la evoluția „teatrului fără fotolii și cortină” sau a „teatrului fără scenă”, cum mai este numit teatrul radiofonic. Istoria culturală modelează modul de dezvoltare, aspirațiile unei comunități. Ignorarea acestui trecut are ca efect o societate fără repere culturale, deci fără șanse de evoluție. În concluzie, răspunsul la întrebarea lansată odată cu tema acestei conferințe și enunțată mai sus este afirmativ, fără îndoială.

Cuvinte cheie: radio, cultură, teatru

The Common History of Theatre and the Radio – Cultural Capital of Humanity

The present research started from one of the questions found in the conference's introduction: does doctoral research in the Arts field represent a form of culture (as well)? The inquiry is a welcomed challenge, especially when taking into consideration the subject of my own research: “The theatre person and the Radio. Landmarks and coordinates of a common history”. The aim of this paper is to bring to light, as well as enhance the aforementioned common history – one that became part of Iasi's cultural heritage through the connection between theatre people, the forms of expression characteristic to theatre, and radio programmes. This strong bond is part of our cultural history, both on a national, as well as on a local level, since theatre people contributed to the development of a “theatre without seats or a curtain” or a “theatre without a stage”, as they call the radio theatre. Cultural history shapes the way a community evolves, as well as its aspirations. Ignoring this past would result in a society without cultural landmarks – thus, without a chance to progress. In conclusion, the answer to the aforementioned question posed by the theme of this conference is, without doubt, an affirmative.

Keywords: radio, culture, theatre

Ioana Soreanu este jurnalist la Radio România Iași și doctorand în anul al II-lea la Școala Doctorală de Teatru din cadrul Universității Naționale de Arte „George Enescu” din Iași. Legătura Ioanei Soreanu cu Universitatea Națională de Arte „George Enescu” din Iași este foarte veche, ea absolvind Facultatea de Teatru în anul 1997. A început imediat colaborarea cu radioul public regional la redacțiile Muzical și Cultural, continuând apoi, la începutul anilor 2000, cu activitatea la Știri și cu emisiuni de dezbatere pe teme diverse, sociale, politice și culturale. Abordarea unor astfel de subiecte impune cunoștințe temeinice, astfel că Ioana Soreanu a urmat cursurile Universității Radio, organizate de SRR, modulul specific emisiunilor informative, iar între 2008 și 2010, cursurile Masteratului „Marketing Politic și Comunicare”, la Facultatea de Filosofie și Științe Social Politice, din cadrul Universității „Al. I. Cuza” din Iași. „Pasiuni” și „Imperativ” sunt emisiuni de autor realizate de Ioana Soreanu. Dezbaterile „Imperativ” figurează de doisprezece ani în grila de programe de la Radio Iași. Aproximativ de domeniul cultural, artistic mai ales, a rămas constantă și s-a manifestat prin prezența la evenimente și abordarea unor subiecte din această sferă în reportaje, interviuri, emisiuni.

iantonica@yahoo.com

Ioana Soreanu is a journalist for Radio Romania Iasi and a second year student at „George Enescu” National University of Arts' Doctoral School of Theatre. The connection Ioana Soreanu has with the „George Enescu” National University of Arts is of long standing – she graduated from the Faculty of Theatre in 1997, then she immediately began her collaboration

with Iasi's regional station of the Public Radio, in the Culture Department, as well as the Music Department. In the early 2000s, she started working in the station's News Room, while hosting debate programmes, focused on various social, political and cultural issues. Tackling such themes requires specific, solid knowledge; thus, Ioana Soreanu attended a training course – “Radio University” – organized by the Romanian Broadcasting Society, more exactly, the module that focused on informative programmes. Furthermore, in 2010, she graduated with a Master's Degree in “Political Marketing and Communication” from the Faculty of Philosophy and Political Sciences (“Alexandru Ioan Cuza” University of Iasi). “Pasiuni” (Passions) and “Imperativ” (Imperative) are radio programmes produced by Ioana Soreanu, the latter having been part of the station's programme roster for 12 years now. The affinity for the cultural domain – with a focus on its artistic side – has become a constant in Ioana Soreanu's life, a fact which translated into her attending numerous events, as well as covering subjects pertaining to this field in her reportages, interviews and radio shows.
iantonica@yahoo.com

Drd. Doru Talos, Universitatea „Babeş-Bolyai” Cluj-Napoca

Intersecții

Lucrarea mea problematizează modul în care sistemele de finanțare și cadrul legislativ se răsfrâng asupra dezvoltării spațiilor culturale (independente sau de stat) și cum influențează relația cu comunitățile din care fac parte și cu publicurile pe care le formează. Consider că dezvoltarea sectorului teatral în România postdecembristă este în strânsă legătură cu o formă de reziliență clădită în jurul deciziilor autorităților centrale sau locale. În anul 2024, cu un război la graniță, cu o criză energetică tot mai acută, cu o inflație care dă peste cap în mod constant toate calculele care ar trebui să clarifice un buget de producție, cu o criză climatică tot mai greu de neglijat, și nu în ultimul rând aflați într-un punct în care „generația de aur” a teatrului românesc începe să iasă din sferele de influență care au protejat acest mediu de intervenții abuzive sau radicale, consider că întreg sectorul trebuie să coaguleze și să militeze pentru restructurarea și îmbunătățirea cadrului legislativ și fiscal, astfel încât teatrul să câștige un plus de autonomie și să clădească în jurul lui comunități care să îi justifice importanța și relevanța. Pornind de la o analiză a modelelor de funcționare și a politicilor repertoriale, dezvoltate în cadrul sectorului cultural după anul 2000 în România, am încercat să înțeleg în ce măsură viziunea unui spațiu cultural este marcată de dinamica sistemelor de finanțare, dar și modul în care cadrul legislativ contribuie la formarea unor modele de lucru. De asemenea am căutat să identific posibile reforme care ar putea contribui la sustenabilitatea și dezvoltarea unor proiecte pe termen lung. Analiza este una tehnică și pornește de la literatura de specialitate și de la o serie de interviuri cu diverși operatori culturali vizibili la nivel național.

Cuvinte cheie: politici culturale, cadre de finanțare, modele de organizare, viziunea, strategiile repertoriale, sectorul independent, teatre de stat.

Intersections

My work examines how funding systems and the legislative framework impact the development of cultural spaces (whether independent or state-run) and how they influence their relationship with the communities they are part of and the audiences they cultivate. I consider that the development of the theater sector in post-1989 Romania is closely tied to a form of resilience shaped by the decisions of central or local authorities. In 2024, amidst a war at the border, an increasingly acute energy crisis, inflation that constantly disrupts budget

planning, a growingly undeniable climate crisis, and, not least, at a time when the "golden generation" of Romanian theater is beginning to step away from the spheres of influence that shielded this field from abusive or radical interventions, I believe the entire sector needs to unite and advocate for restructuring and improving the legislative and fiscal framework. This would allow theater to gain greater autonomy and build communities around it that justify its importance and relevance. Starting from an analysis of operational models and repertory policies developed in the cultural sector in Romania after 2000, I aimed to understand to what extent the vision of a cultural space is shaped by the dynamics of funding systems and how the legislative framework contributes to the formation of working models. I also sought to identify potential reforms that could contribute to the sustainability and development of long-term projects. The analysis is technical, drawing on specialized literature and a series of interviews with various recognized cultural operators from Romania.

Keywords: cultural policies, funding frameworks, organizational models, vision, repertory strategies, independent sector, state theaters.

Doru Talos este membru fondator al spațiului Reactor. A absolvit Facultatea de Teatru și Film, secția Arta Actorului, U.B.B. Cluj Napoca, în 2009. În anul 2010, a hotărât să își continue studiile în Barcelona. Într-un oraș multicultural a luat primul contact cu sistemul de teatru independent, prin producțiile companiei 45Tallers (Atelier45), pe care o fondează împreună cu Oana Mardare în iunie 2012. Din decembrie 2013, revine în Cluj-Napoca cu dorința de a înființa un teatru independent. Alături de o echipă formată din regizori, dramaturgi și actori, pune bazele spațiului cultural Reactor de creație și experiment, un spațiu care își propune să susțină și să contribuie la definirea mișcării artistice independente din oraș și din țară. Doru Talos e implicat în producția spectacolelor Reactorului ca producător, dar și ca actor. Gestionează partea logistică și financiară a spațiului, pe lângă managementul unor proiecte punctuale. În perioada 2020-2022 a urmat cursurile Masteratului de Management și Antreprenoriat Cultural, Facultatea de Teatru și Film, U.B.B. Cluj-Napoca, iar din 2022 este doctorand al aceleiași facultăți.

doru.mihai.talos@gmail.com

Doru Talos is a founding member of Reactor. He graduated with a major in acting from the Theatre and Movie Faculty, Cluj-Napoca, in 2009. Since his student years, he was drawn to unconventional spaces and to the independent theatre. In 2010, he decided to continue his studies in Barcelona. In a multicultural city he had his first contact with the independent theatre system, through the 45Tallers company, founded together with Oana Mardare in June 2012. In December 2013, he comes back to Cluj with the intention to open an independent theatre. With a team of directors, playwrights and actors, he opens the alternative cultural space Reactor de creație și experiment, intended to sustain and to contribute to the independent artistic movement in Cluj. Now he manages the logistics and financials of the venue, besides managing other punctual projects. Between 2020 and 2022, he pursued a Master's degree in Cultural Management and Entrepreneurship at the Faculty of Theatre and Film, Babeș-Bolyai University, Cluj-Napoca, and since 2022, he has been a phd student at the same faculty.

doru.mihai.talos@gmail.com

Drd. Pamela Tănasă-Gache, Universitatea Națională de Arte „George Enescu” Iasi

Expresii stilistice ale corporalității în era post-culturii

Cu regret, trebuie să recunoaștem, la modul obiectiv, panta decadenței pe care alunecă cultura în zilele noastre, din cauza falsului interes asupra acesteia, a snobismului cauzat de industria de consum, a „obiectualizării” formelor de artă (și nu numai), a noilor tendințe și nevoi superficiale, a obiectivelor pe care unele creații artistice le urmăresc și a intenției din spatele acestor acte creatoare. Astfel, consumatorii artei riscă să devină consumatori de iluzii, și nu în sensul bun al metaforei, interesați mai degrabă de o cultură a divertismentului decât de una autentică. Cu toate acestea, în epoca informațională, realizările din știință, artă și tehnologie fac zilnic minuni, iar cultura „postculturală” a zilelor noastre continuă să aibă aplicații uimitoare, funcționale și îndrăznețe în toate domeniile de activitate. Cultura nu a însemnat niciodată „o cantitate de cunoștințe, ci calitate și sensibilitate”. În ciuda cruzimii și a cataclismelor din trecut sau a industriei de consum și a divertismentului promovat peste măsură, arta continuă să surprindă sensibilitatea umană și calitatea conținutului său, prin creații valoroase, cu principii etice, estetice și spirituale – principii pur și simplu umane – în care atât discursul narativ, cât și cel non-verbal, reprezintă „coloana vertebrală a conștiinței”. Civilizația spectacolului „e strâns legată de lumea culturii, înțeleasă nu ca un simplu epifenomen al vieții economice și sociale, ci ca o realitate autonomă, construită din idei” și din toate aceste principii și valori umane, dar și din opere de artă care nu sunt doar reflexe, ci și surse ale fenomenelor sociale, ale inspirației și ale creativității. În lumea artei, din multitudinea sugestiilor inspiraționale din alte domenii ce au avut o influență majoră asupra spectacolelor coregrafice, se numără curențe precum *expresionismul*, *abstracționismul*, *dadaismul* ori *suprarealismul*. Astfel, corpul „ascuns” al dansatorului naște o corporalitate specifică ce creează expresii stilistice complexe și calitative, ce dau naștere unor creații multidisciplinare datorită universului cultural ce hrănește la nivel pluri-științific actul creator, îmbogățindu-i valoarea și însemnătatea.

Cuvinte cheie: expresii stilistice, corporalitate, coregrafie, era post-culturii

Stylistic Expressions of Corporeality in the Post-cultural Era

With regret, we must objectively acknowledge the downward slope of decadence on which culture is currently sliding, due to a false interest in it, the snobbery driven by the consumer industry, the “objectification” of art forms (and not only in arts), new superficial trends and needs, the objectives pursued by certain artistic creations, and the intent behind these creative acts. As a result, art consumers risk to become consumers of illusions – and not in the positive sense of the metaphor – more interested in a culture of entertainment than in an authentic one. Nevertheless, in the Information Era, the achievements in science, art, and technology perform wonders daily, and the “post-cultural” culture of today continues to have astonishing, functional, and bold applications across all fields of activity. Culture has never meant “a quantity of knowledge, but rather quality and sensitivity”. Despite the cruelty and cataclysms of the past or the consumer and entertainment industry overly promoted today, art continues to capture human sensitivity and the quality of its content through valuable creations with ethical, aesthetic, and spiritual principles – principles that are simply human – in which both narrative and non-verbal discourse represent “the backbone of consciousness”. The civilization of spectacle is “closely linked to the world of culture, understood not as a simple epiphenomenon of economic and social life, but as an autonomous reality, built from ideas” and from all these human principles and values, as well as from works of art that are not merely reflections but also sources of social phenomena, inspiration, and creativity. In the world of art, among the multitude of inspirational sources from other fields that have significantly influenced choreographic performances, are currents such as *Expressionism*, *Abstractionism*, *Dadaism*, and *Surrealism*. Thus, “the hidden” body of a dancer rises a corporeality that creates complex and high-quality stylistic expressions, leading to

multidisciplinary creations due to the cultural universe that nourishes the creative act on a multi-scientific level, enriching it's value and significance.

Keywords: stylistic expressions, corporeality, choreography, post-cultural Era

Pamela Tănasă-Gache este doctorand anul III în cadrul Universității Naționale de Arte „George Enescu” din Iași, la Facultatea de Teatru. După absolvirea Liceului Național de Artă „Octav Băncilă” Iași, Secția Coregrafie, a finalizat atât studiile de licență la Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași, Specializarea Educație Fizică și Sport, cât și studiile de licență la Universitatea Națională de Arte „George Enescu”, Iași, la Facultatea de Teatru, Coregrafie, urmate de cursurile de masterat, Secția Artele Spectacolului, în cadrul aceleiași Universități și Facultăți. Tot aici, ea activează și ca profesor colaborator la secția Coregrafie, iar în paralel este balerină la Opera Națională Română din Iași. Datorită experienței și ca fost sportiv de performanță în gimnastica ritmică timp de doisprezece ani, cu rezultate pe podium atât pe plan național, cât și internațional, a hotărât să valorifice toate cunoștințele sale din domeniul artistic și să aprofundeze în cercetarea sa doctorală substraturile ambelor direcții de mișcare – gimnastică ritmică și balet – în vederea descoperirii elementelor cheie în formarea eficientă și perfecționarea dansatorului profesionist, precum și a evitării accidentărilor și traumelor profesionale ale acestuia, contribuind totodată, pe lângă dezvoltarea și evoluția scenică personală, la formarea artistului complet.

pammela13@yahoo.com

Pamela Tănasă-Gache is a third-year PhD student at the “George Enescu” National University of Arts in Iași, at the Faculty of Theatre. After graduating from the “Octav Băncilă” National Art High School in Iași, specializing in Choreography, she completed her Bachelor's degree at the “Al. I. Cuza” University in Iași, specializing in Physical Education and Sports, as well as her Bachelor's degree at the “George Enescu” National University of Arts, Iași, at the Faculty of Theatre, in Choreography. She then pursued a Master's degree in Performing Arts at the same University and Faculty. She also works here as an associated professor in the Choreography section, while simultaneously performing as a ballerina at the Romanian National Opera in Iași. Due to her experience as a former high-performance athlete in rhythmic gymnastics for twelve years, with podium results at both national and international levels, she decided to value all her knowledge in the artistic field and delve deeper into her doctoral research on the underlying aspects of both movement disciplines – rhythmic gymnastics and ballet. Her goal is to identify the key elements in the effective training and perfection of professional dancers, as well as to prevent injuries and professional traumas. In addition to contributing to her personal development and stage evolution, she aims to help shape the complete artist.

pammela13@yahoo.com

Drd. Alexandru-Giuseppe Torboli, Universitatea Națională de Arte „George Enescu” Iași

Teatrul de animație - creativitate și determinări socio-culturale

În segmentul teatral, cercetarea doctorală implică analiza, reinterpretarea dar și inovarea practicilor scenice, deseori apelând la aducerea în atenție a formelor de spectacol tradiționale. În cazul teatrului de animație, un studiu de acest gen nu contribuie doar la îmbogățirea înțelegerii la nivel teoretic a acestui domeniu sau la deschiderea unor noi perspective asupra procesului și procedeelelor de creație scenică, ci poate face din cercetarea

doctorală o activitate cu un impact cultural semnificativ, care poate contribui și la îmbogățirea patrimoniului cultural. Explorarea aspectelor precum ritmul și universul sonor din cadrul teatrului de păpuși, așa cum este abordată în cercetarea doctorală *Universul sonor în teatrul de animație: Perspective aplicative*, reprezintă o contribuție la înțelegerea modului în care elementele de natură sonoră influențează dinamica spectacolului, dar și a necesității studierii acestor elemente de limbaj de către studenții păpușari și de către mânuitorii debutanți. Aprofundarea aspectelor sonore în cadrul unui spectacol de păpuși, dar și a modului în care acestea au evoluat de-a lungul timpului răspunzând necesităților socio-culturale ale vremii, oferă creatorilor noi instrumente de expresie dar și material de teorie culturală prin intermediul aprofundării legăturii dintre sunet și expresivitate artistică. În prezent, mai mulți cercetători, precum Ida Hledíková, Deena Kaye și James LeBrecht, evidențiază aportul tehnologic din cadrul spectacolului de păpuși în raport cu percepția publicului prin sublinierea modului în care noile tehnologii potentează mesajul transmis prin intermediul obiectelor animate. De asemenea se poate observa că în ultimii ani există o tendință de revenire la rădăcinile teatrului de animație prin procedee stilizate, adaptate vremurilor actuale.

Cuvinte cheie: animație, creativitate, cultură

Puppet Theater: Creativity and Socio-cultural Influences

In the theatrical realm, doctoral research involves the analysis, reinterpretation, and innovation of stage practices, often drawing attention to traditional performance forms. In the case of puppet theater, such a study not only enriches the theoretical understanding of this field or opens new perspectives on the processes and techniques of stage creation but also positions doctoral research as an activity with significant cultural impact, contributing to the enrichment of cultural heritage. Exploring aspects such as rhythm and the soundscape within puppet theater, as addressed in the doctoral research „The Soundscape in Animation Theater: Practical approach”, represents a valuable contribution to understanding how sonic elements influence the dynamics of a performance. It also highlights the importance of studying these language components for puppetry students and emerging puppeteers. Delving into the sonic aspects of a puppet performance and analyzing how they have evolved over time to meet the socio-cultural needs of the era provides creators with new expressive tools and cultural theory material by deepening the connection between sound and artistic expressiveness. Currently, several researchers, such as Ida Hledíková, Deena Kaye, and James LeBrecht, emphasize the technological contributions to puppet theater performances in relation to audience perception. They underline how new technologies enhance the message conveyed through animated objects. Additionally, there is a noticeable trend in recent years toward a return to the roots of animation theater, employing stylized techniques adapted to contemporary times.

Keywords: puppet theatre, creativity, culture

Alexandru-Giuseppe Torboli este absolvent al Facultății de Teatru din cadrul Universității Naționale de Arte „George Enescu” din Iași, promoția 2018 (studii de licență) și 2020 (studii masterale), specializarea Actorie, Păpuși-marionete. Fost colaborator al Teatrului Național „Vasile Alecsandri” din 2016-2019. Actor păpușar al Teatrului Municipal Bacovia, Bacău, 2018-2021. Moderator radio în cadrul postului Radio Easy, Bacău, 2021. Doctorand în cadrul Școlii Doctorale de Teatru din Iași, 2021. Asist. univ. drd. asociat al Facultății de Teatru din Iași, 2021. Autor al articolului *Universul sonor în teatrul de animație: substitut sau suport?* în revista Teatrul Azi, 2023. Fondator al școlii de muzică *Artistic Fusion School*, Iași, 2023. Instrumentist percuționist în diverse proiecte muzicale 2019-prezent.

alextorboli@yahoo.it

Alexandru-Giuseppe Torboli is graduate of the Faculty of Theatre at the "George Enescu" National University of Arts, Iași, Class of 2018 (Bachelor's degree) and 2020 (Master's degree), specializing in Acting, Puppetry, and Marionettes. Former collaborator with the „Vasile Alecsandri” National Theatre, 2016–2019. Puppeteer at the Bacovia Municipal Theatre, Bacău, 2018–2021. Radio host at Radio Easy, Bacău, 2021. Doctoral candidate at the Doctoral School of Theatre, Iași, since 2021. Associate Teaching Assistant at the Faculty of Theatre, Iași, since 2021. Author of the article *The soundscape in puppet theater: Substitute or Support?*, published in *Teatrul Azi* magazine, 2023. Founder of *Artistic Fusion School*, a music school in Iași, 2023. Percussionist in various musical projects, 2019–present. alextorboli@yahoo.it

Drd. Ana Maria Ursu, Universitatea Națională de Arte „George Enescu” Iași

Dezvoltarea dimensiunii culturale a unei comunități specifice prin intervenții artistice punctuale

Cum definim o comunitate? Comunitatea poate fi definită ca un grup de persoane unit de sentimentul de apartenență la valori, norme, experiențe sau trăsături comune, membrii săi dezvoltând relații și legături durabile prin interacțiuni regulate. Dacă punem reflectorul pe comunitatea formată din persoanele cu dizabilități, vedem că în anul 2021 în România erau aproximativ 800.000 de astfel de persoane înregistrate oficial. Acest număr ar putea fi mai mare, având în vedere că nu toți membrii acestei comunități se află în evidența statului. Aproape 60% dintre persoanele cu dizabilități trăiesc în mediul urban. Potrivit Legii 448/2006 art. 21, accesul persoanelor cu handicap la viața socială, culturală, economică și politică trebuie să fie făcut în mod egal, fiind asigurate condițiile necesare pentru participarea acestora la toate procesele de luare a deciziilor cu privire la viața lor. Din păcate în România accesibilizarea evenimentelor culturale și incluziunea în viața culturală sunt mai degrabă excepții, instituțiile locale și/sau private neavând experiență sau personalul pregătit în domeniu. În anul 2019, de Ziua Internațională a persoanelor cu dizabilități, Teatrul Basca a organizat o masă rotundă pe tema accesibilizării culturii la care au fost invitate instituțiile culturale din Timișoara. Concluziile întâlnirii au fost că, la nivel local, gradul de accesibilizare a culturii pentru persoane cu diferite dizabilități este limitat. În același an, artiștii teatrului Basca au creat un spectacol de teatru forum pe subiectul discriminării și al lipsei de vizibilitate a anumitor membri ai comunității, ocazie cu care a fost identificată și nevoia persoanelor nevăzătoare de a avea o descriere narativă a acțiunii scenice.

Cuvinte cheie: comunitate, dizabilitate, accesibilizare, intervenție artistică, Teatrul Basca

Developing the Cultural Dimension of a Specific Community Through Targeted Artistic Interventions

How do we define a community? A community can be defined as a group of people united by a sense of belonging to common values, norms, experiences or traits, its members developing lasting relationships and bonds through regular interactions. If we put the spotlight on the community made up of people with disabilities, we see that in 2021 in Romania there were approximately 800,000 such people officially registered. This number could be higher, given that not all members of this community are registered. Almost 60% of people with disabilities live in urban areas. According to Law 448/2006 art. 21, access of persons with disabilities to social, cultural, economic and political life must be made on an

equal basis, ensuring the necessary conditions for their participation in all decision-making processes concerning their lives. Unfortunately in Romania, accessibility of cultural events and inclusion in cultural life are rather exceptions, with local and/or private institutions lacking experience or trained staff in the field. In 2019, on the International Day of Persons with Disabilities, the Basca Theatre organized a round table on the theme of making culture accessible to which cultural institutions from Timisoara were invited. The conclusions of the meeting were that, at local level, the accessibility of culture for people with different disabilities is limited. In the same year, the artists of the Basca theater created a forum theater performance on the topic of discrimination and lack of visibility of certain members of the community, which also identified the need of blind people to have a narrative description of the stage action.

Keywords: community, disability, accessibility, artistic intervention, Basca Theatre

Ana Maria Ursu este actriță, regizor, co-fondator și manager al Teatrului Basca. Cu o experiență de peste 20 de ani în domeniul artei dramatice, Ana-Maria Ursu a lucrat în domeniul teatrului instituțional și în cel independent, jucând, creând și regizând spectacole de teatru. Este, de asemenea, facilitatoare și „artivistă”, în special prin activitatea sa de artist în interiorul comunității, unde îi place să creeze spectacole de teatru angajate social și evenimente de teatru forum.

ursu.anamaria85@gmail.com

Ana Maria Ursu is an actress, director, co-founder and manager of the Basca Theatre. With over 20 years of experience in the field of dramatic arts, Ana-Maria Ursu has worked in institutional and in the independent theater field, playing, creating and directing theater pieces. She is also an educator and „artist”, especially through her work as an artist inside the community where she enjoys creating socially engaged theater pieces and forum theater events.

ursu.anamaria85@gmail.com

Drd. Alice Veliche (Radu), Universitatea Națională de Arte „George Enescu” Iași

Echilibrul între teorie și practică. Teatralitate și culturalitate

Doctoratul profesional reprezintă o întrepătrundere echilibrată între experiența practică și analiza teoretică. Doctoranzii explorează în mod direct mediul artistic, de la teatre de stat la spații independente și colaborări cu regizori, coregrafi, scenografi, lighting și video designeri, dobândind astfel o înțelegere practică pe care ulterior o supun unui proces de reflecție academică. Această abordare le permite să evalueze produsul artistic și într-o manieră obiectivă, îmbinând cunoașterea empirică cu perspectiva critică. Considerăm că o cercetare doctorală poate fi definită ca un veritabil act de cultură, atâta timp cât se sprijină pe trei piloni fundamentali. Experiența doctorandului și a profesorului coordonator în domeniul artistic, întemeiată pe colaborări consistente și continue, un substrat informațional solid, bine sedimentat în structura intelectuală a doctorandului, și o subtilă îmbinare și relaționare între cele două componente. Teatralitatea coregrafică, ca temă centrală a cercetării noastre, nu poate fi analizată exclusiv dintr-o perspectivă teoretică. Prin urmare, imperativul investigării teatralității prin prisma corpului, a mișcării și a proiectelor coregrafice reprezintă o etapă prioritară în demersul nostru doctoral, constituind un cadru indispensabil pentru o înțelegere completă a fenomenului în cauză. Totodată, teatralitatea coregrafică nu poate fi abordată exclusiv dintr-o perspectivă practică. Este necesară, în prealabil, o înțelegere aprofundată a

conceptului de teatralitate printr-o cercetare teoretică amănunțită înainte ca acesta să fie corelat cu dimensiunea coregrafică. Echilibrul între cele două reprezintă o constantă spre care tindem și de aceea considerăm necesar ca atât doctorandul cât și îndrumătorul de doctorat să fie la curent nu doar cu informațiile de tip teoretic, ci și cu actele artistice, evenimentele de cultură sau noile modalități de construcție a lucrărilor doctorale. Teatralitatea se plasează la granița dintre teoretic și practic, și mai ales în sfera coregrafică cercetarea doctorală poate căpăta nuanțele unui act cultural. Informațiile necesare cercetării provin și din studiul aplicat, acolo unde metodele pot fi testate, revizuite și îmbunătățite considerabil.

Cuvinte cheie: teorie, practică, cercetare, cultură

Balancing Theory and Practice. Theatricality and Culturality

The professional doctorate is a balanced interweaving of practical experience and theoretical analysis. Doctoral students explore the artistic environment first-hand, from state theaters to independent spaces and collaborations with directors, choreographers, scenographers, lighting, and video designers, gaining a practical understanding which they then subject to a process of academic reflection. This approach also allows them to evaluate the artistic product objectively, combining empirical knowledge with a critical perspective. We believe that doctoral research can be defined as a genuine act of culture as long as it rests on three fundamental pillars. The experience of the doctoral student and the coordinating professor in the artistic field, based on consistent and continuous collaborations, a solid informational substratum, well sedimented in the intellectual structure of the doctoral student, and a subtle combination and relationship between the two components. Choreographic theatricality, as the central theme of our research, cannot be analyzed exclusively from a theoretical perspective. Therefore, the imperative of investigating theatricality through the prism of the body, movement, and choreographic projects represents a priority stage in our doctoral approach, constituting an indispensable framework for a complete understanding of the phenomenon in question. At the same time, choreographic theatricality cannot be approached exclusively from a practical perspective. A thorough understanding of the concept of theatricality through theoretical research is necessary before it can be correlated with the choreographic dimension. The balance between the two is a constant towards which we strive, and that is why we consider it necessary that both the doctoral student and the doctoral supervisor are up to date not only with theoretical information but also with artistic acts, cultural events or new ways of constructing doctoral work. Theatricality is on the borderline between the theoretical and the practical, and especially in the choreographic sphere doctoral research can take on the nuances of a cultural act. The information needed for research also comes from applied study, where methods can be tested, revised, and considerably improved.

Keywords: theory, practice, research, culture

Alice Veliche ne spune despre ea că una dintre cele mai mari împliniri profesionale rămâne realizarea coregrafiei în cea de-a 30-a ediție a Galei UNITER. O fire energică și mereu pregătită de o provocare nouă, Alice abordează teme diverse în producțiile sale, de la texte cunoscute pe care le trece prin propriul filtru, până la concepte personale care nu urmează un fir narativ clasic. Printre spectacolele care îi poartă semnătura se numără: „Red Line”, „Quantum Bodies”, „Azilul”, „FeMALE”, „Spațiu-Suflet-Secundă”, „Micul Prinț”. În 2023, la cea de-a 8-a ediție a festivalului D-Butan-T, *Red line* a câștigat premiul special oferit de Linotip - Centrul Coregrafic Independent. Acest premiu a constat în prezentarea spectacolului la București și realizarea unui workshop de 3 zile la Linotip. Pentru că adaptabilitatea o caracterizează, aceasta a colaborat cu mai mulți regizori din țară în realizarea coregrafilor

unor spectacole de teatru: „Antologia dispariției” – Radu Afrim, „Masaj” – Radu Afrim, „Lysistrata, dragostea mea” - Zalán Zakariás, „Teorema maimuțelor infinite” – Antonella Cornici. Alice a încheiat studiile de licență în anul 2020, la Universitatea Națională de Arte „George Enescu” Iași, Facultatea de Teatru, Secția Coregrafie, urmând ca doi ani mai târziu să finalizeze studiile masterale în aceeași instituție de învățământ, secția Artele Spectacolului Teatral. În prezent este coregrafă independentă și doctorandă în cadrul „Școlii Doctorale de Teatru” din aceeași Universitate.
velichealice@yahoo.com

Alice Veliche tells us that one of her greatest professional accomplishments is choreographing the 30th edition of the *UNITER* Gala. An energetic nature and always ready for a new challenge, Alice tackles diverse themes in her productions, from familiar texts that she passes through her filter to personal concepts that do not follow a classic narrative thread. Her signature shows include *Red Line*, *Quantum Bodies*, *Asylum*, *FeMALE*, *Space-Soul-Second*, and *The Little Prince*. In 2023, at the 8th edition of the D-Butan-T festival, *Red line* won the special prize offered by Linotip - Independent Choreographic Centre. This prize consisted of the show's presentation in Bucharest and a 3-day workshop at Linotip. Because her adaptability characterizes her, she has collaborated with several directors in the country in the choreography of some theatre shows: *The Anthology of Disappearance* - Radu Afrim, *Masagge* - Radu Afrim, *Lysistrata, my love* - Zalán Zakariás, *The infinite monkey theorem* - Antonella Cornici. Alice completed her bachelor studies in 2020, at the National University of Arts "George Enescu" Iasi, Faculty of Theatre, Choreography Department, and two years later she will complete her master's studies in the same educational institution, Theatre Performing Arts Department. She is currently a freelance choreographer and PhD student in the "Doctoral School of Theatre" at the same University.

velichealice@yahoo.com

